

podzim 2019

číslo
111

Ty lááček

ČTVRTLETNÍK ŽÁKŮ, UČITELŮ A RODIČŮ ZŠ J. K. TYLA

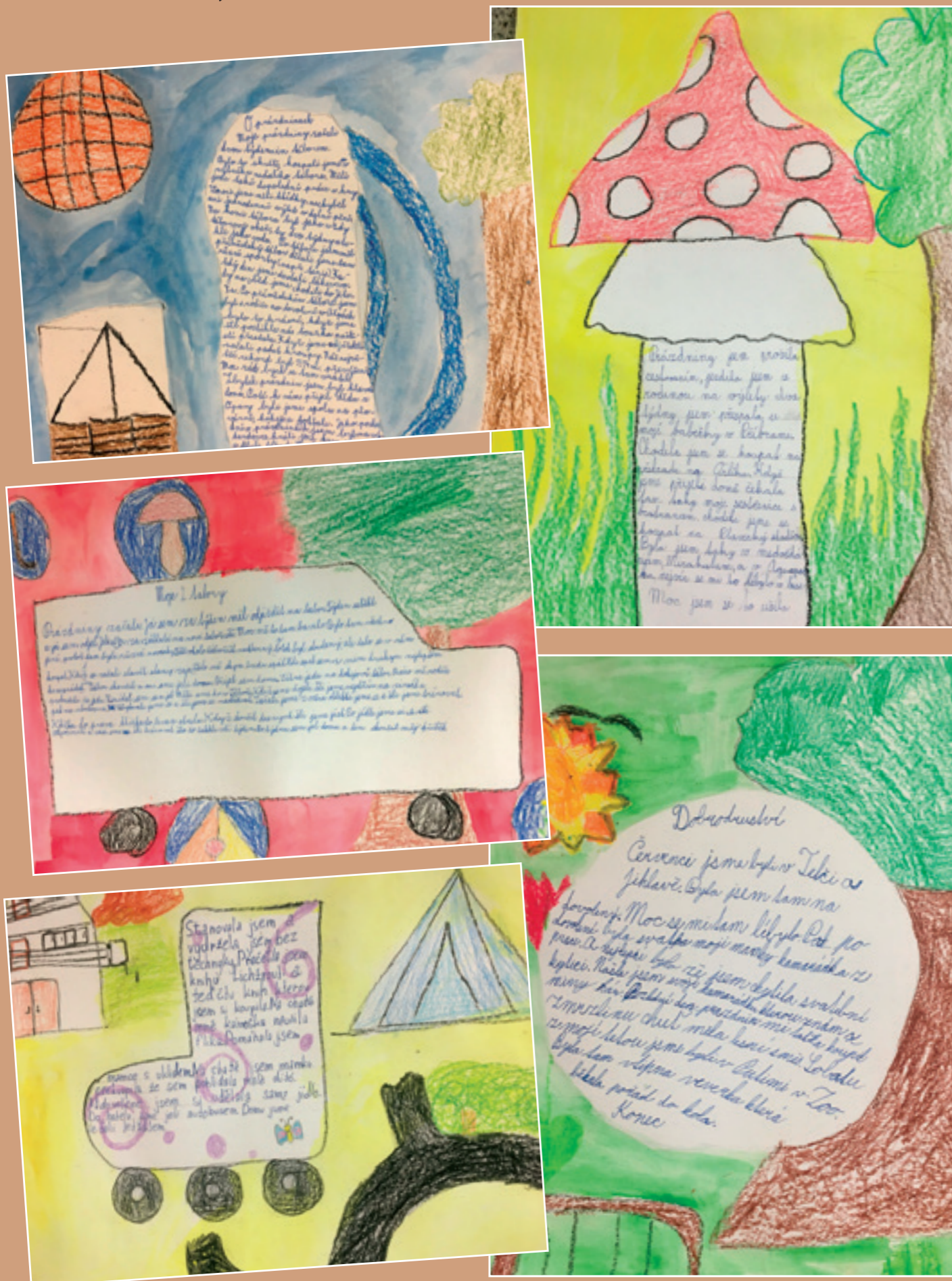

kresba: Tereza Krákorová, 8.A

UVNITŘ TOHOTO ČÍSLA:

Úvodník pana ředitele | Mezinárodní projekt Erasmus+ | Tylovka začíná slavit | Vedení města ocenilo úspěšné žáky | Kurz výtvarné tvorby a fotografování v přírodě | Sportování se Sokolem Mistrovství České republiky v line dance | Exkurze žáků do Mnichova | Čtvrťáci v pravěku
Čtenářské okénko | Záložka do knih spojuje školy | Zábava | Kvízy | Sport | Z našich MŠ

Prázdniny žáků 4.A

Dobrý den, vážení čtenáři,

léto předalo žezlo podzimu a my za sebou už máme více jak dva měsíce nového školního roku 2019/2020.

Ve svém úvodníku vždy glosuji práci školy v minulém období a snažím se i dívat do budoucnosti. Přesně o to mě požádala v polovině září redaktorka Píseckých postřehů, odpovědi jsem využil i zde, a proto se mi dnes psal úvodník snadněji ☺

Co je nového na vaší škole? Co se změnilo za prázdniny?

„Nejvýraznější proměnou prošla a stále prochází 11. mateřská škola na Hradišti. Od července do konce října zde probíhá náročná rekonstrukce, která spočívá ve snížení energetické náročnosti a stavebních úpravách. Školka se kompletně zatepluje, mění se okna a je instalována rekuperace vzduchu. Tato část je podpořena získanou dotací ze SFŽP. Došlo i na hygienické zázemí pro děti a dospělé včetně výdejen a kuchyně. Z dotace IROP je podpořena kompletní rekonstrukce třetí třídy včetně vybavení výukovými pomůckami. Od školního roku 2020/2021 zde budeme moci otevřít další třídu, což bude jistě pozitivně kvitováno rodičovskou veřejností. První část rekonstrukce probíhala v částech objektu, kde jsou již dnes zpátky děti, kompletně bude stavba hotova do konce října. Myslím, že je na místě poděkovat městu Písek za podporu, všem kolegům a kolegyním v čele s paní vedoucí učitelkou Bc. Janou Bednarčík za úžasný finiš při přípravě nového školního roku, TJ Hradiště a osadnímu výboru Hradiště za spolupráci a pomoc, zhotovitelské firmě za dobrou práci a samozřejmě také rodičům, že nám pomáhají pochopením leckdy provozně náročných situací.

Nově došlo také ke sloučení 9. mateřské školy a Křesťanské školy v jeden subjekt. To je ale pouze administrativní záležitost s ohledem na nový způsob financování, když školský zá-

kon nedovoluje dva samostatné školské subjekty na jednom stejném nebo sousedním pozemku. Pro rodiče a děti se nic nezměnilo, vlastně ani nic nepoznají, mateřské školy pokračují ve svých školních vzdělávacích programech. Sloučené mateřské školy mají jednu vedoucí učitelku, kterou je Bc. Helena Kučerová, dosavadní vedoucí učitelka Křesťanské mateřské školy. Ta má na 9. mateřské škole ustanovenou svoji zástupkyni Evu Holubovou. Paní Hana Dusilová, vedoucí učitelka 9. mateřské školy, právě letos odešla do penze a myslím, že i zde je na místě poděkování za celoživotní fajn práci pro děti a školku.

Ve škole i dalších mateřských školách se nedělo nic velkého, došlo na tradiční letní práce, malovalo se, uklízelo, doplňoval se nábytek, opravovalo se.

Za zmínku stojí, že máme výbornou školní jídelnu v čele s panem Tomešem a paní Markovou a vaříme celé léto pro seniory, příměstské tábory a velké akce typu Folklórní festival. A mám zprávy, že vždy a všem moc chutná.

Z pedagogických věcí mám radost, že už několik let spolupracujeme s Tvůřivou školou, která u nás pořádá letní školy, a tak se k nám sjíždí pravidelně každé prázdniny přes sto učitelů z celé ČR na jejich vzdělávací kurzy. Samozřejmě, že je navštěvují i naši učitelé.

Také naše sportovní a umělecké příměstské tábory jsou hned naplněné, proto se v Tylovce přes prázdniny takzvaně dveře netrhnu.

Jsme subjektem základní školy a třech mateřských škol, máme velkou kuchyni, školní družinu a klub, takže každý rok děláme nějakou velkou investiční akci, já jsem si za osm let ředitelování o prázdninách zatím moc neodpočinul ☺

I do budoucna máme připraveny další aktivity, rád bych dotáhl přede-

vším rekonstrukci 5. mateřské školy nebo lehkooatletického areálu za školou.“

Co nového jste letos připravili pro žáky?

„Mám vždy dobrý pocit z toho, když čtu o nějaké novince ve školách, a zjistím, že je to věc, která už u nás funguje dlouho tak nějak samozřejmě, a my ani nemáme pocit, že je to něco převratného. Mám na mysli třeba ekologický, školní časopis, školní parlament, mezinárodní projekty, online pokladnu, elektronické systémy žákovské knížky, vánoční jarmark, charitativní akce pro seniory, jazykové, sportovní a výtvarné pobytové kurzy a mnohé další.

Letošní rok bude ve znamení oslav 30. výročí založení školy. To sice není moc, ale za tu dobu se jistě stala Tylovka dobrou adresou. Kromě tradičních akcí, jako jsou večer V tanečním rytmu, školní akademie, rozsvěcování vánočního stromu a jarmark, které se ponesou ve třicítkovém duchu, chystáme i několik speciálních akcí. Tou první je almanach, který by měl shrnout našich posledních 10 let, pak chceme v červnu 2020 udělat takovou letní slavnost pro děti i dospělé a také jsme vymysleli a společně dáváme dohromady cyklus besed s 30 zajímavými absolventy naší školy. Besedy budou probíhat každý poslední pátek v měsíci v naší aule v režii žáků a jejich učitelů. Máme v plánu absolventy vypovídat a zjistit, co oni a Tylovka, a také, co dělají teď. Bylo by fajn, kdyby nám také něco ze svého života ukázali nebo předvedli jako inspiraci. Máme vytipovanou zhruba padesátku absolventů a postupně dáváme dohromady jednotlivé besedy. Jsme sami zvědaví, jak se vše vyvine.

V tuto chvíli máme za sebou první z nich, kdy se za námi přišli podívat písecká fotografka Jana Pecholtová, pokračování na další straně →

písecký divadelník Tomáš Jiřík a letecká odbornice pražské Ruzyně Vendula Šotětová. Jaké to bylo, se dozvíte uvnitř časopisu z pera našich redaktorů. Mě osobně to naplnilo dobrým pocitem, zasmál jsem se a příjemně jsem si s nimi popovídal v ředitelně i na obědě ve školní jídelně.

Získali jsme také už v pořadí pátý mezinárodní projekt ERASMUS+ na téma Let's play together, takže si budeme dva roky „hrát“ s žáky a kolegy ze škol v Bulharsku, Litvy a Španělska.

Jsme také nově zapojeni do projektu Evropské klimatické iniciativy, před dvěma týdny k nám přijeli kolegové učitelé z německé Pirny, plánujeme

mj. společný evropský klimatický den. Pro moje kolegy a naše žáky to bude nejen příležitost environmentálně bádát, ale také si procvičit angličtinu a němčinu. Potěšilo mě i zapojení dětí a rodičů do akce Pěšky do školy.

Už pár let máme ve škole moderní měřicí systémy Pasco, snažíme se je využívat v přírodovědných předmětech a nových moderních učebnách. V letošním roce se staneme v dalším projektu centrem kolegiální podpory a učitelé z okolí by se měli společně s námi učit, jak tyto systémy ještě více zapojit do výuky. Z toho budou jistě naši žáci profitovat nejvíce.

Takže vlastně je novinek nakonec docela dost.“

Proč by si naše děti měly vybrat právě vaši školu?

„Na to se zeptejte rodičů a žáků samotných. To je otázka hlavně pro ně. Učili mě doma, že samochvála libě nevoni, tak to bude jen krátké. Myslím, že hlavně proto, že nás zajímá, jak věci děláme, jak věci fungují a jestli jsou k něčemu.“

Měl jsem zatím vždy štěstí na lidi. Moji kolegové a kolegyně na všech pozicích pedagogických i nepedagogických, v základní škole i mateřských školách nebo vedení byli a jsou pra-

canti s pedagogickým srdcem a jsme fajn tým. A to je ve škole cítit. Slovo tým mám obzvlášť oblíbené. V angloamerickém prostředí se slovo team vykládá jako Together Everybody Achieves More. To znamená v doslovném překladu, že dohromady každý získá více. Jako důkaz si zde dovoluji zveřejnit fotografii ze společné oslavy konce školního roku 2018/2019, kdy se všichni pedagogičtí i nepedagogičtí zaměstnanci včetně těch bývalých sešli v divadle Pod čarou. Rád jsem jim tam za vás za všechny poděkoval.

Možná také pro naši vizi být školou, kde si každý najde svoje. Na to se hodně ptám kolegů i žáků. Jsme opravdu školou, kde sis našel nebo našla to svoje?

Na začátku roku mě zastavila maminka dívky, která k nám před pár dny přestoupila z jiné školy a které jsem se zeptal cestou z oběda, jak se jí u nás líbí. Dcera je prý v šoku z toho, že se s ní ředitel a ostatní učitelé normálně baví. Tak snad proto :-)

Mám samozřejmě radost, že je o školu zájem, na druhou stranu kapacita je plně využita, a to nám komplikuje spoustu věcí. Neustále se někdo někam stěhuje, nestačí nám tělocvičny, máme fronty na oběd...

Ale zdá se, že to až tak žákům nevádí a školu dělá právě ta fajn atmosféra.

Neptala jste se na žádná negativa, nebo jestli mě něco trápí. A každý rozhovor má být vyvážený, i když závěr má být optimistický. Tak si tu otázku položím sám ☺.

Ředitel školy, pokud má školu dobře vést, se musí dívat za horizont tak pěti až deseti let. Co ale za obzorem nevidím, jsou davy mladých, nadšených, zajištěných a pro pedagogiku

zapálených učitelů. Odhad je, že již letos jich chybí 6 000. A situace se má zhoršovat. Bez nich ale není školství možno nikam posunout a už jen udržet současný stav bude problém. To je, myslím, úkolem pro nás pro všechny. Tlačit na to, aby se o školství jen nemluvilo a také se pro něj skutečně něco udělalo. To přeji sobě, svým kolegům, ale hlavně našim současným žákům a jejich budoucím dětem. A pokud je teď mezi čtenáři někdo, kdo

by chtěl posílit okamžitě náš tým jako nadšený, pracovitý, moderní pan učitel nebo paní učitelka na 1. stupni nebo na druhém stupni se zaměřením na cizí jazyky nebo odborné přírodovědné a technické předměty, nebojte se mi napsat nebo zavolat. Jak jsem psal už výše, školu dělají lidé v ní.“

Tak na shledanou na některé z našich tradičních akcí.

Pavel Koc, ředitel školy

Mezinárodní projekt Erasmus+ byl zakončen v Anglii

Ve dnech 3. – 7. června se ředitel a koordinátorka projektu z Tylovky školy zúčastnili závěrečné projektové schůzky v anglickém Bodicote. Zde totiž sídlí naše partnerská škola.

V pondělí jsme se všichni opět shledali na londýnském letišti Heathrow. Autobusem jsme se dopravili do města Banbury, které je od Londýna vzdáleno cca 100 kilometrů. Zde jsme byli ubytováni v krásném hotelu, který pochází již z konce 17. století a býval zájezdním hostincem. Tady nás poprvé ovanul duch staré dobré Anglie, ale to se nám během našeho pobytu stalo mnohokrát!

Hned druhý den jsme byli přivítáni v Bishop Loveday Primary School v nedalekém Bodicote. Naši angličtí kolegové nás provedli školou, která je mnohem menší než ta naše – má 380 žáků. Zdejší žáci jsou ve věku 4 – 11 let. Byli jsme přítomni assembly, tedy setkání žáků a učitelů celé školy. Také jsme viděli, že angličtí žáci nosí školní uniformy. V Loveday Primary je to kombinace šedé, červené a bílé barvy v kombinaci s logem školy. Musím říct, že to dětem opravdu slušelo. Ve škole nás také navštívil

starosta Banbury, který nás přivítal a ocenil naši práci. Pak už následovalo první pracovní projektové jednání. Na této schůzce totiž bylo potřeba celý projekt zhodnotit, shrnout, rozdělit si úkoly na závěrečné období, kdy se bude zpracovávat závěrečná zpráva pro jednotlivé národní agentury.

Také druhý a třetí den byl ve znamení pracovních schůzek. Vše šlo hladce, a tak jsme dokonce ve středu odpoledne vyšetřili čas na návštěvu nedalekého Oxfordu. Společně s kolegy ze Španělska a Polska jsme vyrazili vlakem. Prohlédli jsme si slavné univerzitní město a nasáli zdejší atmosféru. Překvapilo nás, jak je to velké město. Komplexy univerzitních budov a kolejí tvoří vlastně takové město ve městě. Všude je spousta studentů, kteří se po Oxfordu pohybují převážně na kolech.

Čtvrtý den dopoledne probíhalo poslední projektové jednání a potom už nás autobus přepravil do nedalekého Stratfordu. Na tento výlet jsme se moc těšili. Stratford upon Avon je totiž rodištěm světového dramatika Williama Shakespeara. Po dobrém

obědě, který se skládal z typických anglických toastů a scones, jsme se pod vedením skvělé paní průvodkyně vypravili na prohlídku tohoto nádherného města. Začali jsme na Henley Street u domu, kde se Shakespeare narodil, a pokračovali jsme k dalším objektům, které jsou s ním a jeho životem spjaty. Chvilími jsme nevěděli, kam se dříve dívat – stratfordské staré hrázděné domy totiž připomínají pohádkové kulisy! I počasí nám ten den přálo, bylo krásně.

Poslední večer jsme strávili v nejstarší restauraci v Banbury. Je to místo, které je spjato s postavou O. Cromwella. Stejně jako všechny anglické hospůdky, i tahle má neopakovatelnou atmosféru.

pokračování na další straně →

sféru a řadu romantických zákoutí. Naši angličtí kolegové nám předali certifikáty, které dokazují naši návštěvu na této schůzce. Navzájem jsme si předali poslední dárečky.

V pátek brzy ráno jsme odjeli z hotelu na londýnské letiště Heathrow. Během loučení samozřejmě ukápla nějaká ta slzička, to je jasné. Snad se ještě někdy potkáme...

A dojmy z celých dvou projektových let? Jen ty nejlepší! Vyzkoušeli jsme si mezinárodní spolupráci, poznali jsme hodně milých lidí, společně jsme udělali poctivý kus práce. Navštívili jsme školy v jiných zemích, nahlédli jsme do systému, jakým pracují. To pro nás jako učitele bylo nejvíce přínosné. Ve školách jsme se také mohli zúčastnit vyučování, byli jsme přítomni na hodinách a viděli

jsme, jak pracují tamní žáci. Samozřejmě bychom se rádi účastnili dalšího projektu. Letos v březnu jsme podali přihlášku společně se Španělskem, Litvou a Bulharskem.

Výsledky řízení bychom měli vědět na konci srpna. Tak nám držte palce!

*Pavčina Reinišová
ZŠ J. K. Tyla, Písek*

kompetencí všech zúčastněných. Vzhledem k tomu, že společným komunikačním jazykem bude angličtina, čeká nás vydatné jazykové cvičení. Nabyté jazykové dovednosti pak můžou naši žáci využít v dalším studiu angličtiny, nebo dokonce během mezinárodní zkoušky Cambridge Exam, na kterou u nás ve škole také připravujeme. Komunikace mezi partnery bude probíhat na platformě e-twinning. Samozřejmě se seznámíme i s reáliemi ostatních partnerských zemí, jejich kulturou, což bude určitě nesmírně zajímavé.

Projektovou práci tedy zahájíme vytvořením projektového loga a letáku, který obdrží žáci i učitelé. Bude také k dispozici na elektronické nástěnce naší školy.

Tak nám držte palce, ať se nám práce daří!

*Pavčina Reinišová,
koordinátorka projektu*

Nový projekt Erasmus na Tylově škole byl schválen

Jak jsme již dříve informovali, na naší škole v minulých dvou letech probíhal mezinárodní projekt Erasmus o dětských právech. Tento projekt v současné době dokončujeme závěrečnou zprávou. V březnu jsme podali přihlášku k dalšímu projektu. A před několika dny jsme od národní agentury dostali dobrou zprávu, že naše žádost byla schválena.

Začínáme tedy spolupráci se školami v Litvě, Bulharsku a Španělsku. Název projektu je *Let's play together* – Pojďme si společně hrát. Jak již název napovídá, budeme se zabývat hrami, které byly populární před mnoha lety, ale také těmi, které jsou populární dnes. O všech těchto aktivitách budou vznikat videa, prezentace a fotky. Součástí projektové práce bude také

vytvoření projektového kalendáře a časopisu. Půjde opět o skvělou možnost nahlédnout do života lidí v jiných zemích a podívat se do míst, kam bychom se třeba jinak nevypravili.

Nezbytnou součástí každého takového projektu jsou i projektové schůzky. Samozřejmě ani ten náš nebude výjimkou. V tomto školním roce nás tedy čeká schůzka u nás ve škole, to bude v únoru nebo březnu, potom bude následovat projektové setkání v Litvě. V následujícím školním roce pojedeme na projektové setkání do Bulharska a Španělska. Každého setkání v zahraničí se také zúčastní 6 žáků naší školy.

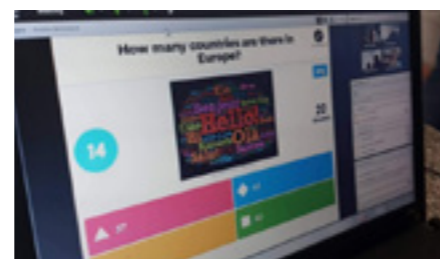
Důležitým přínosem projektu bude samozřejmě zlepšení jazykových

Mezinárodní projekt Erasmus na Tylově škole – Evropský den jazyků

Náš projekt Erasmus se úspěšně rozjíždí. Už několikrát jsme se s našimi partnery z Litvy, Bulharska a Španělska viděli přes portál eTwinning. Tímto způsobem se setkali už i naši žáci. To je moc dobře, protože někteří z nich se zúčastní tří zahraničních vý-

jezdů. Nejdříve se však budeme o naše hosty starat my tady v Písku.

V rámci každoročního Evropského dne jazyků jsme letos s kolegy uspořádali online quiz. Quizu se zúčastnili žáci 8. ročníku. Přesně v devět hodin jsme se přes eTwinning propojili s na-

šimi kolegy z Litvy, Bulharska a Španělska. Bylo také potřeba připojit se na herní portál přes mobilní telefon, kde jsme si zaregistrovali naši skupinu. Potom už jedna za druhou padalo

20 otázek ze zeměpisu. U každé byly čtyři možnosti. Trvalo celou vyučovací hodinu, než jsme se probrali všemi otázkami. Hodně věcí jsme se při tom dozvěděli. Víte například, kolika jazyky se mluví na světě? Nebo jaký je nejmenší stát Evropské unie?

Když quiz skončil, objevily se výsledky všech zaregistrovaných skupin. Sice jsme nevyhráli, ale, jak řekli moji osmáci, byla to sranda! Další quiz nás čeká na konci října, tak se moc těšíme!

*Pavčina Reinišová,
koordinátorka projektu*

ERASMUS+ project 2019 – 2021 Let's play together – Pojďme si společně hrát

O čem to bude: projdeme se společně historií i současností her, půjdeme od těch nejstarších, tradičních až k těm nejmodernějším.

S kým spolupracujeme: Litva, Bulharsko, Španělsko

PLÁN PRÁCE NA 1. ROK PROJEKTU:

DATUM	AKTIVITA
Září 2019	Projekt začneme na etwinningu, v rámci Dne jazyků vyrobíme slovníček nejběžnějších výrazů v jednotlivých jazycích Začneme tvořit projektové logo Úprava projektového koutku Informace dětem, učitelům, rodičům – informační leták S ostatními partnery řešíme detaily první schůzky – termín, ubytování
Říjen 2019	Video o naší škole, projektový kalendář
Prosinec 2019	Výměna vánočních pohlednic / balíčků
Leden 2020	Staré hry: studenti zjistí informace o tom, jaké hry se kdysi hrávaly v jejich zemích, připravíme prezentace, videa Příprava prvního setkání
únor/březen 2020	PRVNÍ PROJEKTOVÁ SCHŮZKA, v ČR (Přijede: 6 učitelů + 18 dětí, program upřesníme)
Březen 2020	Dotazníky o tradičních hrách v jednotlivých zemích
Duben 2020	Malujeme ilustrace, vybíráme fotky k prvnímu projektovému časopisu
Květen 2020	Příprava prvního projektového časopisu
Červen 2020	DRUHÁ PROJEKTOVÁ SCHŮZKA, v LITVĚ (2 učitelé + 6 dětí)
Červenec 2020	Koordinátoři píší průběžnou zprávu Plán práce na 2. rok projektu:
Září 2021	Příprava projektového setkání v Bulharsku
Říjen 2020	TŘETÍ PROJEKTOVÁ SCHŮZKA, v BULHARSKU (2 učitelé + 6 dětí)
Prosinec 2020	Na etwinningu vznikne prezentace o tradičních hrách jednotlivých partnerů
Leden 2021	Tvoříme videa, jak děti hrají tradiční hry
Únor 2021	Tvoříme videa/prezentace o velikonočních tradicích a hrách, vše umístíme na etwinning
Březen 2021	Příprava projektové schůzky ve Španělsku
Duben 2021	Dotazníky o volnočasových aktivitách v jednotlivých zemích + anketa Hry ve vaší zemi, které teď letí – vyměníme si dotazníky Příprava 2. projektového časopisu
Květen 2021	Dokončení projektového časopisu Příprava projektové schůzky
Červen 2021	ČTVRTÁ PROJEKTOVÁ SCHŮZKA, ve ŠPANĚLSKU (3 učitelé + 6 dětí)
Červenec – srpen 2021	Koordinátoři píší závěrečnou zprávu pro své národní agentury

Tylovka začíná slavit

V letošním školním roce oslaví naše škola 30 let od svého vzniku. Jednou z významných akcí budou besedy s našimi úspěšnými absolventy. Jako první přijali pozvání divadelník a spisovatel Tomáš Jiřík, fotografka Jana Pecholtová a pracovnice ruzyňského letiště Vendula Šötétová.

A zde jsou jejich vzpomínky, názory, postřehy, přání...

JANA PECHOLTOVÁ

Těšila jste se na nás?

Ano, moc ráda mluvím na veřejnosti (smích)...

Co v dnešní době děláte?

Jsem profesionální fotografka. Dostala jsem se k focení tak, že můj tatka fotil a chodil do fotoklubu Písek, občas mě bral s sebou a na vysoké škole jsem se o to začala víc zajímat, až jsem se focením začala živit.

Kdo je vaším vzorem?

Sleduji hodně fotografií na sociálních sítích a jednu holčinu, co fotí na youtube.

V jakých letech jste u nás studovala? Od roku 1992 až 2001

Na co ráda vzpomínáte?

Byla jsem šprt, moc vzpomínek nemám. Byla jsem taková ta, co sedí v zadní lavici a má samé jedničky. Ale moc ráda vzpomínám na školní výlety.

TOMÁŠ JEHNĚ JIŘÍK

Co v dnešní době děláte?

Jsem divadelník a herec.

V jakých letech jste u nás studoval? 1992 až 2001.

Na co rád vzpomínáte?

Tato škola je jako velká rodina, člověk se dožije 70, 80, 90 let, ale na základní škole se vytvoří takový ty kmeny života a tahle škola to vždycky byla, může za to hlavně pan ředitel. Každý to tu chválí, že je to tady super rodina a na to nejradši vzpomínám.

Proč se vám říká „jehně“?

Na to se mě hodně lidí ptá, ale vzniklo to právě tady na Tylovce.

V té době byla Tylovka velmi pokroková škola, byl tady kroužek, kde pan učitel Texler nahrával na VHS kazety. Zrovna jsme koukali na nějaký film, tam proběhly ovce a spolužačka řekla, že jsem jim podobný. A tak to vzniklo.

VENDULA ŠÖTÉTOVÁ

Přijela jste dneska k nám, nebo přiletěla?

Přijela, sem se nedá moc doletět.

Co v dnešní době děláte?

Pracuji na letišti Václava Havla.

Na letišti jsem už vystřídala více prací, většinu let jsem dělala na odbavení cestujících.

Nejhezčí, co jsem dělala, je odbavení letadla. Máte zodpovědnost za celý proces letadla před odletem.

Jak dlouho pracujete na letišti?

12 let.

Co se vám vybaví, když se řekne Tylovka?

Asi to slavné schodiště před školou.

V jakých letech jste u nás studovala? 1992 až 2001.

Na co ráda vzpomínáte?

Na své spolužáky a na paní třídní učitelku.

Co byste popřála naší škole?

Ať se jí daří, je to super vidět, jak to tady pěkně funguje.

Děkujeme za besedu a přejeme do dalších vašich let hodně úspěchů v pracovním i osobním životě.

Richard Staněk 9. B

Naše zasedání v zastupitelstvu města Písek

Bylo 14. června 2019 a já stojím před školou v 8.30 ráno společně s paní učitelkou Baxovou, třídou 8. B a

Kryštofem Vazačem, který má dnes taktéž obhajovat svůj návrh před městskou radou.

Celá událost se odehrává v Kulturním domě města Písek. S trochou nervozity se všichni vydáváme za paní starostkou a zbytkem zastupitelstva. Potom, co jsme dorazili na místo, se nás ujala paní sekretářka, která nás společně s Kryštofem usadila k našemu stolu, na kterém se nacházelo hlasovací zařízení, mikrofon, naše jmenovka a uživatelská karta, která se vložila do hlasovacího zařízení. Okolo nás se nacházeli ovšem i zastupitelé

ostatních základních škol, z každé školy přišli totiž dva žáci, kteří také obhajovali své skvělé nápady.

Po pár zkušebních pokusech hlasování a vysvětlení pravidel celého zastupitelstva zahájila paní starostka zasedání a otevřela diskuzi k návrhům. Celá akce trvala dvě hodiny a po obhájení našich projektů – zřízení bezpečnostních prvků podél řeky Otavy a Singletrack – se nám oběma velice ulevilo, protože můj návrh byl přijat a Kryštofův byl odložen na příští rok. Přestože jsme si celé zastupitelstvo velice užili, velmi mě mrzí, že se již příští rok nebudu moci zúčastnit. Ale věřím, že si to mladší generace užijí stejně tak jako já.

Dominik Brousil, loňská 9. B

Vedení města ocenilo úspěšné žáky

Slavnostní ocenění žáků a studentů, kteří v tomto školním roce úspěšně reprezentovali své školy a město Písek v krajských, celostátních i mezinárodních soutěžích, se uskutečnilo ve středu 19. června 2019 ve Svaté Trojici.

Starostka města Eva Vanžurová, předseda komise pro výchovu a vzdělávání Jan Adámek a vedoucí oddělení školství Andrea Klimešová předali za výjimečné výkony v oblasti vědomostní, společenské, kulturní, umělecké a sportovní pamětní listy a drobné dárky 134 žákům a studentům píseckých základních a středních škol, včetně

základní umělecké školy a domu dětí a mládeže.

Uznání a poděkování vyjádřili rovněž jejich pedagogům i rodičům.

ZA NAŠI ŠKOLU BYLI OCENĚNÝMI:

Mgr. Patrik Ředina	vyučující hudební výchovy a vedoucí školního sboru
Tim Vallet (za tým)	Jr. NBA – 1. místo kraj, 9. místo ČR
Daniel Hejl (za tým)	Přebor základních škol v basketbale chlapců – 1. místo kraj, 1. místo ČR
Zdeněk Třeštík (za tým)	Přebor základních škol v házené chlapců – 3. místo kraj
Adéla Hosnedlová (za tým)	Přebor základních škol v házené dívek – 1. místo kraj
Gabriela Hachová (za tým)	Přebor základních škol v basketbalu dívek – 3. místo kraj
Prokop Vovesný	Jihočeský zvonek – kategorie II sólo – 1. místo
Sonia Volfová	Jihočeský zvonek – kategorie I sólo – 1. místo
Adam Pinkas	Celostátní výtvarná soutěž „Čeho se bojím, z čeho mám strach“ – kategorie 2.-3. třída – 1. místo
Sharon Horváthová	Celostátní výtvarná soutěž „Čeho se bojím, z čeho mám strach“ – kategorie 6.-7. třída – 1. místo
Aneta Valášková	Celostátní výtvarná soutěž „Čeho se bojím, z čeho mám strach“ – kategorie 8.-9. třída – 1. místo
Šimon Mohňanský (za tým)	MCD Cup fotbal – kraj – 3. místo
Rozálie Zapletalová (za třídu)	Celostátní výtvarná soutěž Čarovné barvy Země (Masarykovo muzeum Hodonín) – finále (1.-5. místo)

Tylovka prázdninovou oázou pro Tvořivou školu

Ve dnech 12. – 15. 8. 2019 se na ZŠ J. K. Tyla v Písku uskutečnila v pořadí již 8. Letní Tvořivá škola.

První ročník proběhl v roce 2008 a od té doby je zde s přestávkami vzdělávací organizace Tvořivá škola, z. s. pořádá. Školit se každoročně přijíždí pedagogičtí pracovníci z celé ČR.

Hlavním cílem akce je předat nové poznatky a tipy do výuky. Letní škola ale přináší také značný prostor pro sdílení zkušeností mezi účastníky a najdou se i chvíle pro relaxaci. Dva večery měli také účastníci možnost účastnit se podvečerní prohlídky města s průvodcem.

V rámci letních škol probíhá vždy několik kurzů. Zaměřujeme se především na didaktické kurzy. Oblíbené jsou ale i kurzy výtvarné, kde si účastníci krom postupů a námětů pro práci se žáky odnáší vždy několik vlastních obrázků. V nabídce máme i kurz vedený speciální pedagožkou a tradičně nabízíme také kurz systemické pedagogiky, který nabízíme jako jediní na trhu.

Tvořivá škola staví svou filosofii na třech pilířích: metoda (činnostní učení) – učitel – žák. Přičemž žáka zapojuje do výuky všemi smysly – hlavou, srdcem i rukama. Vychází tím z myšlenek J. A. Komenského, které dále rozšiřuje a prohlubuje v praxi. Činnostní učení se pak opírá o poznatky a zkušenosti prvorepublikových reformních pedagogů i současných kantorů s léty praxe. Více o této metodice Vám poví tře-

ba desatero činnostního učení, které najdete v článkách na www.tvorivaskola.cz. Zakládáme si na předávání praktických a praxí ověřených postupů od zkušených pedagogů, jak v rámci kurzů, tak v rámci vydávaných materiálů.

Letos si zájemci mohli v Písku vybrat z kurzů Výtvarná výchova tvořivě na ZŠ, Přípravná činnostní cvičení M a Čj v posledním ročníku MŠ, Činnostní učení ve výuce matematiky ve 3. ročníku, Činnostní učení Čj ve 2. a 3. ročníku, Činnostní učení ve výuce

vlastivědy ve 4. – 5. ročníku a Školní systemické konstelace. Celkem kurzy absolvovalo 113 účastníků.

Děkujeme ZŠ J. K. Tyla za zapůjčení prostor a výborné občedy a DM při SOŠ Písek za chutné snídaně a večere a pohodlné ubytování. A samozřejmě velký dík lektorům i účastníkům, kteří vdechli letní škole neopakovatelnou atmosféru. Zároveň všechny zájemce srdečně zveme na další ročník, který se uskuteční ve dnech 10. – 13. 8. 2020.

Tvořivá škola, z. s.

Ani o prázdninách škola nespí aneb příměstské tábory 2019

Možná vás nepřekvapí, že ani o prázdninách chodby školy nezejí prázdninou. Překvapit by vás ale mohlo, koho zde kromě pana školníka můžete potkat. Toto léto se v prostorách školy vystřídali detektivové, řečtí bohové i indiáni. Ve třech termínech se postupně uskutečnily tři příměstské tábory.

V prvním turnusu vážili cestu řečtí bohové až z dalekého Olympu, aby

o sobě dětem něco prozradili a třeba je naučili i některé ze svých božských dovedností. Ani bohové nejsou však neomylní, a tak jim i postavám z řeckých bájí musely děti často pomáhat. Nejen že společně s Prométheem postavily prvního člověka z hlíny, ale pomohly navrátit lidem oheň na zem, když jim ho bůh Zeus za trest sebral. Statečně zvládly i boj s děsivou Medusou s pomocí vlastnoručně vyrobeného meče, šípu a helmy.

Dokázaly dokonale projít labyrintem pomocí Ariadniny nitky a smrtelně zasáhnout Minotaura. Na závěr týd-

ne pomocí trojského koně přepadly Tróju a zde je čekal zasloužený poklad.

Božskou návštěvu vystřídali návštěvníci více světského charakteru. Detektivové z povolání spolu s hlavním detektivem Vrtápkou se vydali hledat ztracený kufr s neznámým obsahem a vysokou pravděpodobností exploze. Na týden se škola proměnila v hlavní detektivní kancelář a děti vyměnily sešity a psací pomůcky za poznámkové deníčky a lupy. Jak se všem ulevilo, když po složitém bádání, luštění šifer, snímání otisků a rozpoznávání stop se nám dostala do rukou mapa a detektiv Vrtáпка nás dovedl k hledanému objektu. Naštěstí hrozba výbuchu se nenaplnila a kufr obsahoval jen odměny, které si malí detektivové za dobře odvedenou práci odnesli domů.

Předposlední týden prázdnin stálo před hlavním vchodem naší školy zvláštní obydlí. Týpí, ve kterém bydlí indiáni, nezdolaly ani silné deště. Jako indiáni jsme se přesunuli na prérii, ve kterou se proměnila školní družina. Naučili jsme se střílet z luku a lovit bizony. Proti špatným snům nás odteď ochraňují vlastnoručně vyrobené lapače snů a od zlých duchů nás brání talismany. Ani o pořádnou náčelnickou čelenku nebyla nouze. Jenže peří k zdobení čelenky není tak snadné získat. Proto si je děti během celého týdne musely zasloužit. Podmínkou bylo dodržování pravého indiánského sedmera. Indiáni byli náležitě čestní, a tak na konci týdne pod velkým totem našli odměnu.

V průběhu všech táborů děti mimo jiné hrály nejrůznější sportovní hry, měly možnost si zavyrábět a trávit čas venku. Myslím, že jsme si všichni léto užili a teď už jen hurá do školy!

Eliška Bečková

Kurz výtvarné tvorby a fotografování v přírodě

Benešovský mlýn – červen 2019

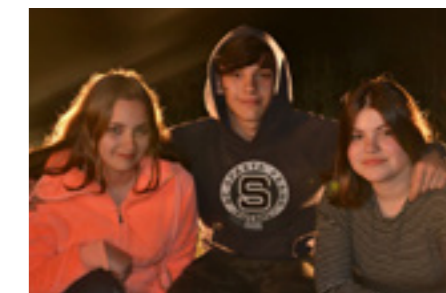
V tomto školním roce jsme pořádali již 12. výtvarný kurz. Tentokrát jsme se rozhodli jej pořádat v nedaleké Heřmani, v Benešovském mlýně. Kurzu se zúčastnilo neobvykle mnoho dětí, 50 tvořivých výtvarníků a fotografů z prvního i druhého stupně. Další premiérou byla účast prvňáčků. Žáků z prvního stupně jelo tentokrát 18.

Letos jsme se věnovali hned dvěma tématům. Prvním byly různorodé zájmy dětí, které chodí na naši školu, a vztahy mezi dětmi, kterým záleží na příjemné atmosféře ve škole. Obrazy malované akrylovými barvami, které jsme dovezli z kurzu, budou součástí výstavy k 30. výročí školy. Druhým výtvarným tématem byla Afrika. Také toto téma děti nadchlo, malovaly zvířata, africké masky, tvořily a zdobily africké bubínky i další rytmické nástroje. Ani letošní kurz se neobešel bez facepaintingové týmové tvorby, právě na africké téma. Na vernisáži malé výstavy výtvarných prací, kterou jsme jako vždy uspořádali na konci kurzu, proběhla i přehlídka afrických zvířat a bohů, jejichž masky byly namalovány přímo na obličeje dětí.

Nechybělo ani každodenní večerní promítání z tvorby fotografů, kteří nejen dokumentovali naši výtvarnou tvorbu, ale také tvořili umělecké fotografie s tématem mezilidských vztahů.

Na závěr jsme se všichni společně vyfotografovali se svými africkými maskami, abychom měli památku na tento nezapomenutelný výlet. Některé fotografie ilustrující náš kurz najdete i v tomto čísle Tyláčku. Již nyní se těšíme na výtvarný kurz 2020. Jen devátákům je líto, že tam nebudou s námi.

Účastníci kurzu

Náš parlament ve školním roce 2019 – 2020

Kozelka Vendelín	5. A	Procházková Štěpánka	6. D	Hodíková Veronika	8. B
Kocová Markéta	5. C	Křesina Adam	7. A	Adámková Michaela	8. B
Suková Monika	5. C	Hvězdová Kateřina	7. B	Kurfurstová Adéla	8. B
Hodík Tomáš	8. D	Štojdl Jakub	7. C	Vovesný Prokop	8. B
Dufek Hugo	6. A	Kyml Jonáš	7. C	Němeček Oliver	9. A
Šerák Matěj	6. B	Tušilová Adéla	8. A	Štěpánková Natálie	9. B
Vallet Tim	6. B	Zec Lenka	8. B	Jarošová Hana	9. B
Mullerová Nicole	6. C	Matoušová Tereza	8. B	Kupec Adam	9. C
Šálek Kryštof	6. C	Mullerová Lucie	8. B	Chvostová Ema	9. C
Mullerová Veronika	6. D	Zýková Lucie	8. B		

Osmiboj napříč generacemi s účastí našich žáků

Dne 18. 6. jsme se zúčastnili zábavného soutěžního dopoledne v domově pro seniory SeneCura Písek.

Počasí nám opravdu přálo, a tak se program mohl konat venku. Hlavní náplní dopoledne bylo společné zvládnutí připravených úkolů a aktivit seniorů spolu s námi žáky.

Většina babiček a dědečků projevila v sobě při hrách stále mladého a hravého ducha a soutěžní úkoly jim šly prostě na jedničku. A tak jsme si soutěžení s nimi moc užili.

Nakonec si každý z nás odnesl krásné ceny a hlavně dobrý pocit ze společně stráveného času.

Veronika Hodíková, 8. B

Od organizátorů přišel vzápětí děkovný e-mail: „Dobrý den, moc děkujeme za Vaši pomoc při organizaci Osmiboje napříč generacemi. Bylo to úžasné a bez Vás bychom to nezvládli! Děkujeme a těšíme se na další spolupráci.“

Aktivizační pracovníci SenaCura.“

Sportování se Sokolem

Poslední květnový týden, přesněji v pondělí 27. 5. si mohly některé děti vyzkoušet nové sportovní aktivity, osvojit si nové pohybové dovednosti nebo se naučit hrát hru nazvanou FRISBEE. To vše mohly získat, pokud se účastnily projektového dne „Sportování se Sokolem“.

Trenér Sokolů pan Martin Matura se svým týmem lektorů připravil pro děti z družiny sportovně zábavné odpoledne, které mělo u dětí velký ohlas.

Děti odcházely domů nejen příjemně unavené, s odměnou a diplomem na památku, ale mnohé i s příslibem svého členství v Sokole.

Vladimíra Vicherková

Krajské kolo branného závodu

V pátek 24. 5. 2019 se v Českých Budějovicích konalo krajské kolo branné soutěže. Celá akce byla pod záštitou AČR a zároveň se závodem byla na českobudějovickém výstavišti možnost prohlédnout si vojenskou techniku.

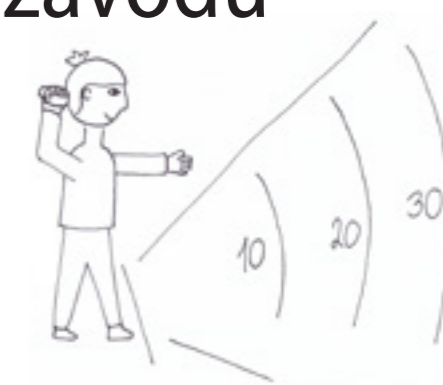
Naše šestičlenné družstvo, složené pouze ze žáků šestého ročníku, přijelo s plánem posbírat zkušenosti do dalších let, předvést, co se naučilo, a dobře si zazávodit. Tento cíl však velmi dalece předčili a všechny překvapili. Tylovští reprezentanti – Karolína Košťálová, Tomáš Brůžek, Jáchym Holický, Josef Zapletal, Matěj Droppa a Aron Havlík – nastoupili do závodu velmi zoztra, když si na prvním vědomostním stanovišti vysloužili suve-

rénním výkonem plný počet bodů. Další disciplíny se nesly v podobném duchu. Úctyhodný výkon předvedli i na raftu, kde polovina družstva seděla poprvé v životě! Pouze pár zaváhání na lanových překážkách a hodu granátem je sesadilo z postupových příček. Nasazení, se kterým absolvovali všech sedmáct disciplín, bylo fascinující. Proto je velmi zklamalo konečné 4. místo, o kterém ovšem rozhodl los kvůli rovnosti bodů.

Naši žáci předvedli naprosto skvělý výkon a prosadili se mezi daleko staršími soupeři. Časově náročná příprava se tedy vyplatila a my se těšíme na příští rok, až všem vytřeme zrak!

Všem moc gratulujeme!

kresba: Barbora Malá, 7.A

P.S. Pokud by vás ostatní také zajímala první pomoc, branná výchova, orientace v přírodě a v mapě i další užitečné věci, můžete se příští rok přihlásit do nového kroužku první pomoci. Třeba budete za rok úspěšní právě vy!

Kateřina Jandová

Mistrovství České republiky v line dance

proběhlo 17. – 19. května 2019 v Kulturním domě v Písku.

Poprvé v soutěži tančila v kategorii social primary Karolína Švejcarová (3. B), v kategorii social yout Nikola Hodková, Domonika Stropnická, Kamila Nováková (4. D), Anna Rokosová (4. C), Gabriela Thótová (7. A), Linda Petrášová, Beáta Kopecká (7. B).

V kategorii social yout tančilo 40 sou-

těžících a mezi 14 nejlepších se protančila Lenka Zýková (4. D) a Veronika Knotová (6. B), která získala 3. místo.

Z taneční skupiny Louisiana nás reprezentovaly: Lenka Zýková (4. D), Bára Tupá (5. D), Kateřina Hvězdová (6. A), Natálie Nohelová (7. C). V kategorii social teen Denisa Oblou-

ková (9. B) získala 3. místo a Aneta Koryčanová (9. B) 2. místo.

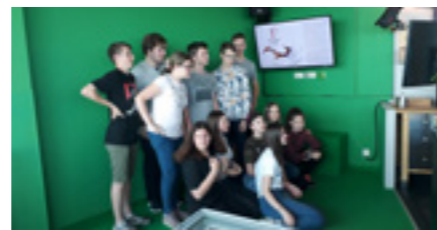
*Vedoucí tanečního kroužku line dance
Marcela Lejčarová*

Exkurze žáků do Mnichova

Ve čtvrtek 23. 5. 2019 se někteří žáci naší školy zúčastnili exkurze do německého Mnichova.

Prohlédli si centrum města, muzeum BMW, die BMW Welt, kde žáci měli možnost obdivovat krásná auta, a z nedaleké vyhlídkové věže si prohlédli olympijský stadion i celé město.

Oldřiška Beranová

Školní rok 2019/2020 začal slavnostně i pro naše prvňáčky

Naši prvňáčci se do školy těšili a my jsme jim společně s rodiči připravili pěkný den.

Nazdobené třídy, natěšené paní učitelky a paní vychovatelky, pamětní list, seznámení se svými spolužáky z 9. tříd, spousta dáreků a pomůcek. Pohoda vládla i díky tomu, že většina dětí školu zná z akcí mateřských škol a projektu Školička, který běžel hned po zápisu.

Všechny přišel přivítat také Ing. Petr Hladík, místostarosta města Písku. Popřál dětem především to, aby si ve škole našly kamarády a také to, aby jim vydržela zvědavost po celý život.

Pavel Koc

Adaptační kurz 8.B

Na konci minulého školního roku jsme se dozvěděli, že z tehdejších sedmých tříd odejde několik kluků a holek na gymnázium nebo se odstěhují a najednou nás bylo málo, abychom mohli být "áčko", "béčko" a "céčko". Přišlo období loučení, trochu smutku, strachu, ale i vnitřního chvění, jaké to bude dál. Složitými promyšlenými kombinacemi nakonec vznikla 8.A a 8.B.

Do nového školního roku jsme napjatě vstupovali všichni, vy žáci i my dospěláci. Každý to pojal po svém – 8.B s paní učitelkami Pobříslavými vyrazila na tři dny na adaptační kurz do Střelských Hoštic. Hodně jsme si povídali, přemýšleli, hráli si, smáli se a taky samozřejmě trochu smutnili. Věřím, že to ale splnilo to, co jsme chtěli - vzájemně jsme se poznali a tak nějak se snad našli.

pokračování na další straně →

Adaptační kurz 8.B

A jak to vidí moji osmáci?

„Adapták byl moc dobrý nápad. Zažila jsem tam tolik srandy, jak dlouho ne. Nakonec bylo i trochu smutku, ale to se snad dalo očekávat.“

„Děkuji všem za skvělý adapták a že jsme se jako třída sešli.“

„Všechny hry byly pro mě zábavné, ale nejvíc se mi líbila noční hra s básničkami.“

„Chodili jsme se navštěvovat na pokoje. Adaptační kurz se mi, a myslím, že i celé třídě, moc líbil. Prostě to bylo super, jak jsme se ze třech tříd sžili do jedné třídy.“

„Líbilo se mi, jak jsme se k sobě hezky chovali.“

„Jsem teď rád, že jsem právě v 8.B.“

„S těmahle lidma to bylo super a hrozně moc jsem si to užila.“

„Nejlepší školní akce, na který jsem kdy byla. Docela jsem se bála, jak spolu budeme všichni vycházet, ale neměla jsem se čeho bát. Dalo by se říct, že

tahle třída je lepší než ta, ve který jsem byla předtím.“

„Bavilo mě být na pokoji s kámošema a pak hry, ale celkově šlo o to, že mě to bavilo s těmi lidmi, co mám rád a co pro mě něco znamenají.“

Martina Pobříslavá a moje milá 8.B

Adapták 6.D a 6.C

Dne 2. září se vydaly tyto dvě šesté třídy na cestu do Varvažova.

Nejdřív jsme dojeli vlakem do Ostrovice, odkud jsme už museli zbývajících 5 kilometrů dojít pěšky. Když jsme tam došli, nastala pro většinu kluků nejnáročnější část pobytu: museli jsme sami povléknout postele. Učitelé nám vysvětlili pravidla pobytu a hned ten večer byla první aktivita. Večerka byla v devět a vstávalo se v sedm, a to někomu dělalo trochu problémy. Prostředí bylo super: lou-

ka a les, které rozděluje říčka. Občas jsme se v ní vykoukali. Následující 3 dny jsme hráli mnoho her, zažili spoustu dobrodružství a zábavy a někdy jsme měli i poučné hodiny. Z her mě nejvíce bavily scénky na téma první pomoci. Poslední hra, co jsme hráli, byla Lidské pexeso. Hráli jsme ji až před odjezdem na nádraží.

Určitě bych chtěl znovu zažít něco podobného.

Jakub Staffa, 6. D

Cesta do pravěku

V úterý 17. září jsme vyjeli do Semence u Týna nad Vltavou na exkurzi Stezka pravěkého člověka.

Když jsme přijeli, uvítaly nás Bára a Bára. Rozdělili jsme se na dvě skupiny a začali jsme plnit úkoly. Rozdělávali jsme oheň pravěkým způsobem, chodili jsme poslepu podle lana, měli jsme za úkol přinést určené rostliny, hádali jsme zvířecí

Pěšky do školy

Cílem kampaně Pěšky do školy je založit tradici pěších dnů a zvýšit počet dětí, které se budou pravidelně dopravovat do školy pěšky. Chceme dětem i rodičům nabídnout zážitek ze společné cesty, která může být příjemná a zábavná, a tak náš školní ekotým si podal ruku s parlamentem a vyrazily společně na cestu, jak k vám dostat tuto akci. A povedlo se!

Děti i někteří dospěláci chodili více pěšky, poctivě si sčítali kilometry a nakonec vyrobili obrovský plakát se svými cestovními zážitky. Tyto plakáty teď zdobí chodbu školy. Některé z nich vám nabízíme tady ve fotografiích.

Váš ekotým a parlament

stopy, vyráběli jsme šípy, vrtali jsme pravěkou vrtačkou do dřeva a vyráběli si náhrdelníky. Protože byla zima, dostali jsme teplý čaj.

Pak jsme se vyměnili s druhou skupinou a šli jsme dovnitř do budovy. Rozdělili jsme se na lovce a sběrače. Lovci lovili zvěř a sběrači sbírali houby, jedlé rostliny a ovoce.

Nakonec nám Bára a Bára rozdaly výuční listy pravěkých lidí.

Byl to skvělý výlet. Těšíme se, až zase pojedeme na nějakou exkurzi.

Třída 4. B

Čtvrtáci v pravěku

Dne 3. října 2019 jsme my, čtvrtáci, navštívili přírodovědné muzeum v Semenci u Týna nad Vltavou. Prošli jsme pravěkou stezkou a plnili zajímavé úkoly. Bylo nás pět tlup. Co jsme museli splnit? Křesali jsme oheň, vyvrtávali jsme díru do amuletu, poznávali jsme stopy zvířat a vařili bylinkový čaj. Jinak bychom asi zmrzli. Dále se z některých z nás stali sběrači a z ostatních lovci. Bylo to fakt krásné dopoledne. Rádi se tam vrátíme a prožijeme nová dobrodružství.

Kristýna Fořtová, Markéta Svobodová
4. C

Co se Ti na exkurzi líbilo nejvíce?
Bavilo mě křesat oheň a moc mi chutnal čaj.

Lisa Taliánová, 4. C

V Semenci bylo tolik zajímavých věcí. Mohli jsme si zkusit na vlastní kůži, jak to měli pravěcí lidé opravdu těžké – křesat oheň, vyrobit si zbraň a lovit zvěř.

Eliška Kroupová, 4. C

V Semenci byla zima jako v pravěku. Zahřál mě ale čaj, který jsem si sama uvařila. Pak jsem vyráběla náhrdelník a mám ho dodnes.

Anežka Polanská, 4. C

Strašně mě zaujalo křesání ohně, uvařila jsem si čaj a od té doby ho miluji. Chtěla bych tam jet ještě jednou.

Sofie Kvasnovská, 4. C

V Semenci jsem si zkusila věci, které si jen tak nevyzkouším – křesání ohně, vrtání do dřeva. Bylo to tam dost dobrý.

Markéta Svobodová, 4. C

Nejvíce se mi líbilo, jak jsme rozdělá-

vali oheň a jak jsme hráli hru na lovce a sběrače. I když tam byla zima, mně to nevadilo.

Filip Hájiček, 4. C

Líbilo se mi plnit různé zajímavé úkoly. Učili jsme se přežít v pravěku. A taky jsem tam potkala dinosaura Pepu.

Linda Ondoková, 4. C

Zaujala mě hra na sběrače. Bylo super, že jsme si mohli udělat svůj čaj.

Adam Pokorný, 4. C

V Semenci mi připadalo, jako bych byla opravdu pravěký člověk a nejvíc mě bavilo vyvrtávání díry do dřeva.

Kristýna Fořtová, 4. C

Když jsme přijeli na místo, vypadalo to zajímavě. Venku byla zima, přesunuli jsme se tedy do budovy, kde jsme hráli na sběrače a lovce. Lovci lovili kartičky se zvířaty, sběrači sbírali rostlinky a houby. Po celou dobu nás hlídal pterodaktyl Pepa.

Druhou polovinu exkurze už jsme byli venku, kde jsme si vyzkoušeli

rozdělávat oheň, vyrobit šípky a uvařit čaj z nasbíraných bylinek, kterým jsme se zahřáli. Také si každý vyrobil amulet na krk.

Nakonec jsme si koupili suvenýry a odjeli zpět. Byl to krásný výlet plný zážitků.

Lucie Černá, 4. D

Cesta do pravěku – Se třídou jsme jeli do Semence na exkurzi, kde jsme si vyzkoušeli, jaký byl život v pravěku. Protože byla zima, tak jsme šli dovnitř, kde jsme se rozdělili na sběrače a lovce. Paní učitelka byla Šamanem. Ukláněli jsme se vždy před lovem Šamanovi a říkali: „Ó náš velký Šamane, jdeme si pro požehnání.“ Já byla hlavním sběračem. Hledali jsme houby, byliny a vajíčka. Čekali jsme, až druhá třída dokončí polovinu programu venku, a pak jsme se vyměnili. Vyráběli jsme si amulety na krk, poznávali stopy zvířat a házeli šípky, které jsme udělali ze špejlí. Rozdělávali jsme oheň, sbírali bylinky, ze kterých jsme si dělali čaj na zahřátí. Nakonec zbyl čas na nakupování suvenýrů. Exkurze byla nejlepší.

Tereza Čápková, 4. D

A na závěr naše společná báseň

CESTA DO PRAVĚKU

*Na exkurzi do Semence jsme jeli,
kde jsme se vydali na cestu pravěkem.
Svačinu na celý den jsme měli,
potkali jsme se s pteradoktilem Pepíkem.*

*Na lovců a sběrače jsme si hráli,
bohy jsme uctívali.
Hodně jsme se při tom báli,
někteří při lovu i umírali.*

*Oheň jsme si rozdělali,
bylinky jsme sbírali.
Amulet do dřeva si navrtali,
nakonec čaj vařili.*

*Velkou frontu na suvenýry stáli,
mezitím jsme svačili.
V autobusu si pak hráli,
vrátit včas jsme se stačili.*

4. D

Žáci z Tylovky rozzářili podzimní dny v píseckém středisku Blanka

První podzimní dny přišli do Diakonie ČCE – středisko Blanka v Písku rozzářit žáci z naší školy. Společně s paní vychovatelkou Alenou Vlnovou vyráběli s klienty střediska podzimní dekorace. Děti se nejprve se „svými“ babičkami nebo dědečky seznámily a ve dvojicích jim potom pomáhaly nazdobit podzimní svícny

ze sklenic a dekorace do oken. Navštěvy se zúčastnili naši nejmenší prvňáčci, ale i žáci z vyšších ročníků, kteří navštěvují toto středisko již pravidelně. Empatie, sounáležitost se seniory a rozvoj sociálního citění tak nezůstávají pro tyto děti jenom pojmy.

Alice Bláhová

Soutěž Mistr Jan Hus následníkům očima žáků naší školy

kresba: Anna Vlnová, 7.A

Pátý ročník soutěže Mistr Jan Hus následníkům, kterého se naši žáci zúčastňují pravidelně každý rok, proběhl v letošním školním roce v úterý 24. 9. Naši školu reprezentovaly dva týmy a jeden z nich se umístil na prvním místě.

Tomáš Smola (5. B)

Jeden náš tým vyhrál, byl to tým Tylova A a byl jsem v něm já, ale zdálo se mi, že jsem tam moc nepomáhal. Bylo mi to líto, ale vyhráli jsme 1. místo a já jsem dostal dvě svítítka, spoustu časopisů a velký koláč. Byl moc dobrý a moc mě to bavilo. V našem týmu byli žáci z 2. stupně a pak malí prvňáci. Bylo tam spousta otázek a úkolů. Moc mě to bavilo.

Alenka Tran, Ondřej Otto Hrodek (7. B)

Soutěž se nám moc líbila. Vůbec jsme nečekali, že vyhraje. Koláč byl moc dobrý, hned jak jsme přišli domů, snědli jsme ho. Byl výborný. V soutěži byly některé otázky těžké, ale zvládli jsme to. Nejlepší bylo asi zařazovat obrázky památek do mapy.

Kryštof Kodým, Kryštof Šálek (6. C)

Dne 24. září jsme vyšli od školy v 7.50 hod. Když jsme tam přišli, vše bylo ještě v plenkách. Poté to vše začalo a rozdělili nás na dva týmy. V každém týmu byli žáci od 1. až do 9. třídy. Oběma našim týmům se dařilo výtečně. Když jsme dokončili první polovinu, šli jsme se nasvačit výbornými koláči od zlivické pekárny. Po svačině jsme šli zase soutěžit. Když jsme dosoutěžili, tak jsme se přesunuli na místo, kde se konalo vyhlášení.

Všichni byli napnutí, jak struna. Konečně se začalo vyhlášovat.

Vyhlašovali pouze první tři místa. Vyhrála Tylovka A. Dostali jsme koláče v pizza krabici a šli jsme do školy. Moc se nám to líbilo.

Tomáš Pacholík

Záložka do knih spojuje školy

Určitě znáte ten pocit volnosti či napětí při čtení knihy, kdy se stáváte součástí rozličných příběhů. Při listování knihou se na okamžik přenesete do minulosti či budoucnosti, do pohádky nebo fantazie. Ke čtení knihy potřebujeme nejen svůj koutek, ale i čtenářskou záložku.

Díky mezinárodnímu projektu „Záložka do knih spojuje školy“ můžeme již pátým rokem tvořit záložky do knih ve spolupráci se slovenskou Základní školou J. A. Komenského, sídlící ve Velkém Krtiši. Podstatou projektu je podpora dětského čtenářství a navázání kontaktů mezi českými a slovenskými školami. Projekt vyhlásila Knihovna Jiřího Mahe na v Brně a Slovenská pedagogická knihovna v Bratislavě.

Každým rokem je vyhlášeno jiné téma. Tentokrát jsme ztvárňovali

téma „List za listem – baví mě číst“. Inspirací k tvorbě nám byla příroda – listy. V rámci čtenářských dílen, v hodinách výtvarné výchovy nebo ve školní družině žáci 1. a 2. stupně tvořili záložky opět různými technikami. Děti z druhého stupně si dokonce na záložky vyrobily svůj vlastní papír. Některé ze záložek můžete shlédnout v našem časopise Tyláček.

Během měsíce října si s naší partnerskou školou ze Slovenska vyměníme celkem 120 knižních záložek. Všem žákům, kteří se podíleli na tvorbě záložek, bude odměnou záložka vytvořená slovenskými kamarády.

V příštím čísle časopisu vás seznámíme s nápady záložek slovenských žáků.

Koordinátorka projektu,
Mgr. Eva Hralová

Údržba javorů před naší školou

Čtyř javorů stojících na nádvoří školy v ohraničených zděných kontejnerech si nejde nevšimnout. Jsou také součástí znaku naší školy. Jedná se o javor montpelierský (*Acer monspessulanum*).

Poradili jsme se o jejich stavu a údržbě se zkušeným arboristou panem Pišanem (JP ARBO-péče o vaši zahradu).

Bylo zjištěno, že stromy mají ke své výšce neúměrně mohutnou korunu, prosychají a konkurují si navzájem. Kmeny jsou poškozené pravděpodobně zimní spálou, případně provozem před školou.

Byla navržena redukce korun, vyřezání suchých větví, dále pak začistění zalomených větví, ošetření poškozených kmenů, odebrání části vyzrálé zeminy a nahrazení čerstvou s příměsí rašeliny.

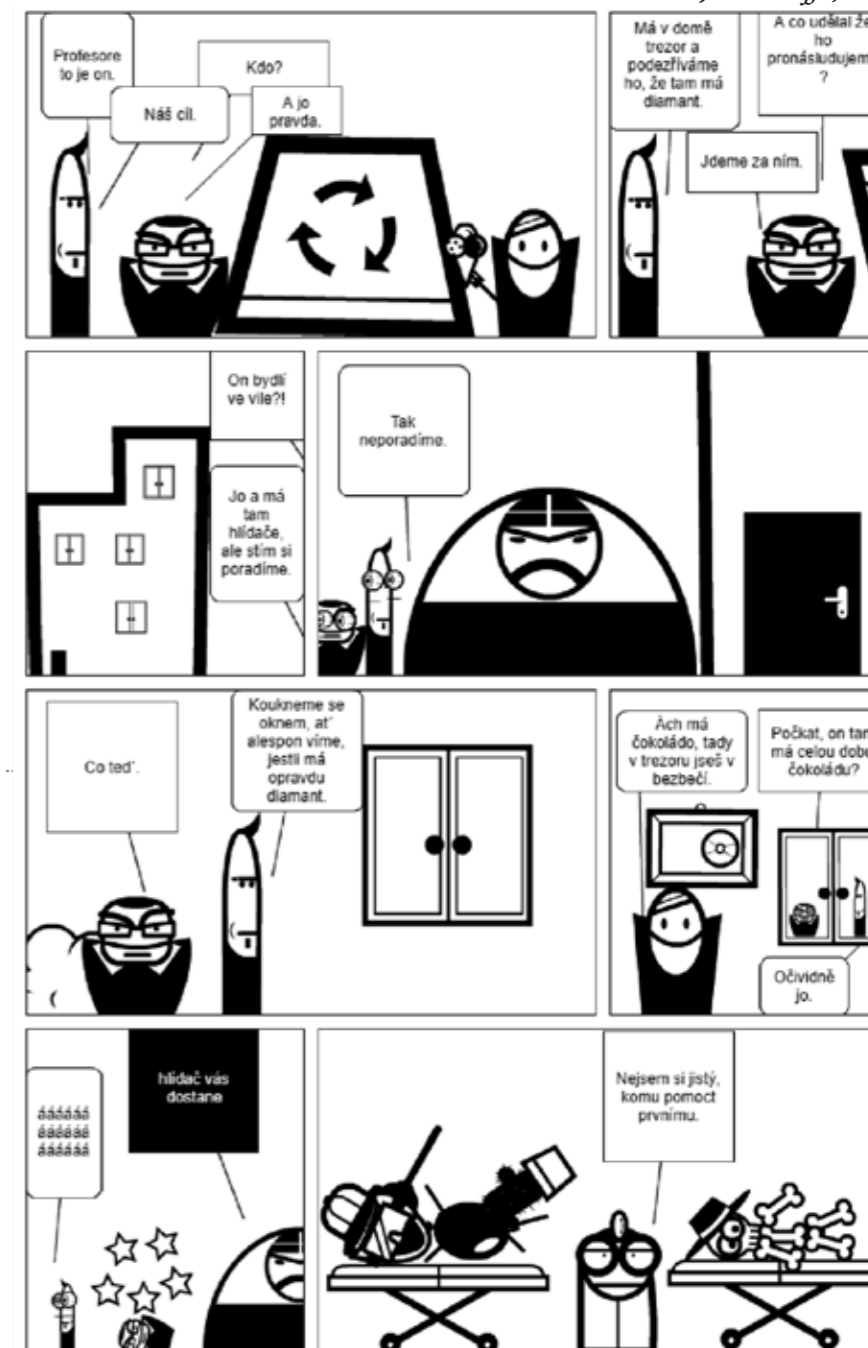
Dále bylo navrženo zamulčovat kořenový systém drcenou kůrou z důvodu zamezení odpařování vláhy, prorůstání plevelu a z důvodu estetického. Nedá se sice zaručit 100% uzdravení stromů, ale jejich náhrada je až to poslední řešení.

Samozřejmě prosíme všechny o chování k těmto stromům (ale i všem dalším) jako k našim kamarádům.

Pavel Koc

KOMIKS Trezor

Jakub Staffa, 5. D

Čtenářské okénko

KDO JE TO?

Přečti si charakteristiky postav z knih. Poznáš je? Víš, ze které knihy jsou? Odpověď najdeš na konci. (tyto charakteristiky pro vás napsali žáci 9. A)

1. ONA má dlouhé hnědoblondaté vlasy s roztomilou, věčně rozcuchanou ofinou, padající do oříškově hnědých očí. Nejrady nosí své vlasy sepnuté ve vysoce posazeném culíku, který se jí lehce pohupuje na zádech. Většinou nosí jakékoli barevné, volnější, hlavně pohodlné tričko, které zdobí zasklé skvrny od čokolády a jiných jejích oblíbených pochoutek.

Nejvýraznější vlastností v její povaze je určitě odvaža. Nebojí se téměř ničeho, má vlastní názory, za kterými si hrdě a pevně stojí a prosazuje je, kde se jí zachce. Žádné dobrodružství si nenechá ujít, do všeho se vždy hrne po hlavě, aniž by si to předem promyslela – ať už se jedná o odvážný kaskadérský kousek v koruně stromu nebo o sladkou pomstu své úhlavní nepřítelkyni. Kromě odvahy má ONA ve své povaze zapsanou i citlivost, starostlivost a upřímnost, nesmím vynechat také velké srdce.

Mezi její zájmy patří především basketbal – díky své výšce v něm má nespornou výhodu, pak také fotbal, kterým se baví o dlouhých poledních přestávkách. Často také podniká se svými pěti mladšími sourozenci a nejlepší kamarádkou výlety do "tajné zahrady", kde pro ně vymyslí různé zábavné hry a nebo je překvapí strhujícím a kouzelným vyprávěním ze své hlavy.

2. ONA má ořechově hnědé, mírně vlnité vlasy, většinou svázané do culíčku. Oči jsou celkem kontrastní k vlasům, mají výrazně zářivou modrou barvu. Její postava je štíhlá a malá. Styl oblékání má docela dětinský.

Snaží se všechno říkat na rovinu, bohužel někdy to prostě nejde. Řekla bych, že je ONA často nerozhodná, ovšem jsou situace, kdy bývá velmi cílevědomá a ve kterých si jde za svým. Jedno z jejích oblíbených jídel je salátová pizza střední velikosti. V rámci možností jí sní klidně celou. Také velmi ráda nakupuje se svými dvěma kamarádkami. Nenávidí domácí práce. Ráda zpívá a kreslí, dokonce se kvůli tomu přihlásila do talentové soutěže. Sice ji nevyhrála, zato si to ale náramně užila!

3. ON je štíhlá a středně vysoké postavy. Má hnědé vlasy, hnědé oči ozdobené dlouhými řasami. Nejčastěji nosí bílé tričko s krátkými rukávy. Často k tomu mívá černé kraťasy nebo dlouhé kalhoty. Oblíbil si černé boty. Chováni a vlastnosti u NĚHO mě hodně překvapily. ON je takový ten typ člověka, který raději doma sedí a kouká na televizi nebo hraje videohry místo toho, aby šel ven s kamarády. Chtěl začít posilovat, ale to ho po týdnu přešlo. Přijde mi trochu namyšlený, protože o sobě říká, že bude slavný a taky hodně řeší žebříček popularity ve škole. ON je celkem kamarádský, často vymýšlí spoustu zábavy a her, když jde za svým kamarádem. Na Halloween spolu uspořádali strašidelný dům. Je kreativní, dokáže si vymyslet něco, aby se prostě zabavil. Nenudí se. Někdy je vtipný. Celkem je i bláznivý, protože se svým kamarádem natáčí parodie a pak je zveřejní. ON je dost stydlivý a bojí se, že se někde ztrapní.

4. ONA je postava z knihy... Společně s bratrem jsou čarodějové a zažívají spoustu legrace, ale i dobrodružství a zvratů. ONA má velké oči, ve kterých vidíte sílu a

naději převažující nad strachem, také ji zdobí dlouhé ryšavé vlasy a úsměv, který dává energii a naději lidem i v nejhorsších situacích. Ale co miluje nade vše? Svěho staršího bratra. Také má hodně ráda své zesnulé rodiče, kteří pro ni byli vším, naštěstí si s bratrem dobře rozumí a mají se moc rádi. Ráda se s bratrem proměňovala ve slavné osobnosti, vždycky si to moc užívali.

V životě to neměla nikdy moc jednoduché, protože Jediný (další postava knihy = velitel Nového řádu) je chce zajmout a vzít jí a jejímu bratrovi všechnu moc.

ONA je můj veliký životní vzor. Knížka je opravdu super a plná napětí. Doporučuji si ji přečíst.

5. ONA je menší postavy, ale za to má celkem velikou tukovou zásobu. Má krátké černé vlasy, baculatou tvář s kulatými brýlemi, za kterými skrývá velké modré oči. Nosí červené tričko s krátkým rukávem, krátké kraťasy a přes to černý svetr. Nosí velké červené boty vyrobené z kůže.

Už od mala má fotografickou paměť, kterou hodně využívá k zapamatování si různých map k pokladům nebo k zapamatování různých zajímavých věcí. Dost často poučuje své sourozence (hlavně o historii). Je hodně chytrá a mazaná. Umí moc dobře lhat. ONA nikdy moc nebyla k fyzickému sportu, vždy byla spíše šikovná na hlavu než na ruce. Nejrady čte knížky, ve kterých se dozvídá něco nového, zajímavého. Vždy, když se na stole objeví nějaké jídlo, nejlépe sladké, ONA nemůže chybět. Umí skoro každého

kresba: Klára Bratová, 7.A

TVORBA DĚTÍ

Navzdory všem

pokračování z minulého čísla

Lord Jan byl vždy přísný a potrpěl si na pořádek. Při cvičení šermu jednou Edrika nechal dvacetkrát oběhnout nádvoří za jedinou chybu, kterou udělal v seku. Monika byla na dívku dost vysoká. Její hnědé vlasy jí spadaly až po pas. Její oči měly barvu jako louka uprostřed jara. Byla velice hubená. Až moc, jak jí Edrik často říkal. Snad nebyla věc, ze které si nikdy neudělala legraci. Byla velmi veselá.

„Kde jsi byl? Měla jsem o tebe strach,“ zeptala se poté, co se objali.

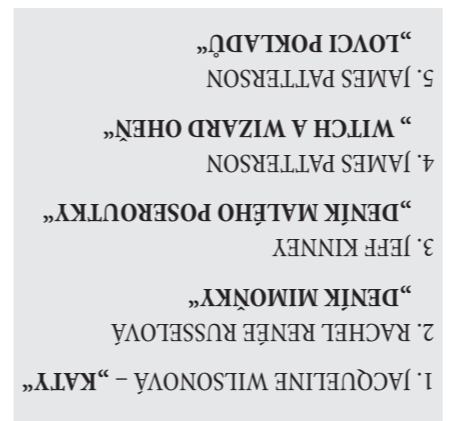
„Promiň, pomáhal jsem vyklidit hlavní věž od lidí v horním patře,“ odpověděl.

Nějakou dobu si pak povídali. Edrik jí řekl o všem, co v noci viděl a potom jí vyprávěl, jak s Michalem probíhali kouřem, aby varovali barona.

Ale potom si Edrik všiml, že vychází slunce. Omluvil se tedy Monice a vyrazil na místo schůzky. Byl to jediný patrový dům, který Edrik kdy viděl. Dolní část sloužila jako taková komůrka pro stráž, která rovna hlídala u brány. Byly tam ale i, teď prázdné, tři cely. V horním patře byla místnost, uprostřed níž byl velký stůl a u něj pět židlí. Ta vepředu byla barona. Ty dvě před ním patřili

přimět, aby jí věřil, a má pro to vždy dobrý důvod. Často se hádá s cizími lidmi, je dost výřečná.

Martina Pobříšlová

lordům na hradě a ty nejvíce vzadu byly Edrika a Michala.

Když tam došel, všichni tam již byli a čekali na něj. Edrik usedl na svoji židli a všechny pozdravil. Lord Jan si nemohl odpustit poznámku a řekl: „Pozdě, jako vždy.“ Edrik ho ignoroval a čekal, až baron začne proslov.

Na začátek mluvil o tom, co všechno shořelo, potom mluvil o zvýšení hlídky přes noc a pak diskutoval o tom, kdo to mohl zapálit. Ale nejzajímavější bylo, když jim řekl: „A protože jsme přišli o všechno jídlo, musíme ztráty nějak vynahradit. Nerad to říkám vám všem, protože nevím, zda někdo nevydává informace nepříteli. Ale musíme... V dolní části této budovy je skrytý tunel pryč z hradu.“

V tu chvíli všichni udivením ztuhli. Po krátké pauze baron pokračoval: „Vede ale přímo do tábora nájezdníků. Dnes večer se tam tedy vydáme a pokusíme se ukrást nějaké jídlo.“ Poté, co to řekl, začal odcházet ven. Ve dveřích ale ještě řekl: „Nevím sice, kdo je zrádce, ale pokud je to někdo z vás, tak ho naposledy prosím. Protože jestli se to dozví nájezdníci, je konec...“ Pak odešel.

II.

Edrik ležel v posteli svého pokoje a přemýšlel o tom, co jim baron dnes ráno řekl. Když sem přišel, nejprve chtěl spát, ale to se mu po dvou hodinách stále nedařilo.

V hradu již mohli všichni do svých pokojů. Bylo to skoro jako každé ráno, až na to, že dnes nikdo nesnídal. Nikdo nebude ani obědovat, ani večerět. A pokud se nepovede večerní akce, pak se to bude opakovat i zítra, pozítří a popozítří, dokud všichni nezemřou hladu.

Jak nad tím Edrik přemýšlel, něco mu došlo. Pomoc nepřijde. Všechny

hrady a města v okolí již byly dobyté a bylo jen otázkou času, kdy padne i Velká Hora. I kdyby porazili vojáky, kteří byli v táboru před hradem, tak dorazí posila a ta může být mnohem větší. Uvažoval o tom, proč se nevzdají a nedoufají, že je nepřítel ušetří. V jednu chvíli se dokonce přistihl při myšlenkách o tom, proč se nepřidat k nájezdníkům. Možná proto jich bylo tak hodně. Lidé se k nim přidávají, aby přežili.

Ale to byly teď zbytečné úvahy. Úkol, který mu baron zadal, stále platil a teď byl opravdu důležitý, pokud se totiž dozví o tunelu, tak se nájezdníci nebudou muset obtěžovat s překonáváním hraděb.

Řekl si, že nejlepší bude, když se přestane snažit spát a půjde prohledat místo, kde včera v noci někoho zahlédl. Obul si tedy boty a vyrazil ven.

Venku bylo krásně. Svítalo slunce a na nebi nebyl ani obláček. Dost se ale ochladilo. Byl podzim a brzo měla přijít zima. Po nádvoří chodili jako každé ráno lidé do studny pro vodu. U kasáren měli lordi Richard a Jan svůj obvyklý proslov k vojákům. Na hradbách hlídali dva střelci z kuše a u stájí dával stájník napít koním.

Když Edrik došel k hradbám, začal hledat stopy po té osobě, co zde v noci byla. Bylo zde sice hodně stop, ale Edrika již od mládí učil jeho otec stopovat, a tak poznal stopy, které byly starší více než šest hodin. Našel dvoje. U jedněch poznal svoji chuť, a tak usoudil, že ty druhé patřily tomu sabotérovi. Nemohl zjistit, odkud přišel, protože šel-li Edrik podél stop dozadu, tak se ztratily ve stopách lidí, kteří si šli ráno pro vodu. Podle směru ale soudil, že osoba vyšla z hlavní věže. Přišlo mu to jako nesmysl. Proč by někdo vyšel z hradu, obešel stáj, a pak se vrátil? Edrik si řekl, že to mohla být stráž. Hned tu možnost ale zavrhl. Strážě nosily pochodně, takže by ho viděly.

Adam Kupec, 9. C

pokračování příště

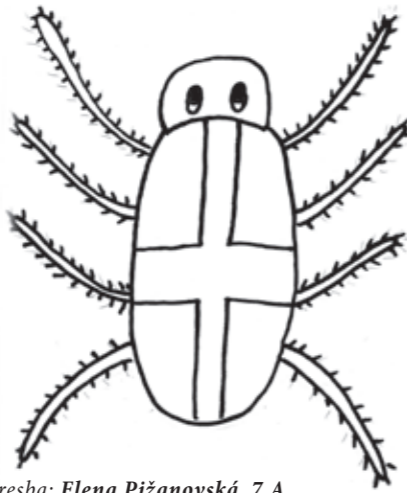
Naše domácí ZOO

Pavouci

Pavouci jsou členovci se čtyřmi páry nohou a klepítky, do kterých ústí vývod jedových žláz. Jsou největším řádem pavoukoců s vysokou druhovou rozmanitostí. Pavouci se vyskytují na každém kontinentu kromě Antarktidy a téměř v každém prostředí kromě vzduchu a moře. K březnu 2019 bylo zaznamenáno 48 127 druhů a 109 čeledí pavouků; nicméně ve vědecké komunitě panují nejasnosti v tom, jak tyto čeledi klasifikovat, což dokazuje počet více než 20 různých klasifikací, které byly navrženy od roku 1900. V České republice bylo zaznamenáno 879 druhů, z toho 27 je považováno za v ČR již vyhynulé a dalších 483 se dle třetího vydání Červeného seznamu pavouků ČR nachází v různém stupni ohrožení.

Anatomicky se pavouci od ostatních členovců liší tím, že většinou mají tělo rozděleno na dva funkční celky, hlavohruď a zadeček, které jsou spojeny malou válcovitou stopkou. Na rozdíl od hmyzu nemají tykadla. Až na nejprimitivnější skupinu, sklípkoše, mají pavouci ze všech členovců nejvíce centralizovanou nervovou soustavu, protože všechny jejich nervové uzliny se nacházejí v jednom místě v hlavohruď. Na rozdíl od většiny členovců nemají ve svých končetinách téměř žádné natahovače a namísto toho je natahují hydraulickým tlakem.

Zadečkové končetiny pavouků se vyvinuly ve snovací bradavky produkující pavučinová vlákna až z šesti druhů snovacích žláz, jež se nacházejí v zadečku. Pavučiny se mohou lišit velikostí, tvarem a množstvím použitelného lepkavého vlákna. Zdá se, že kruhové pavučiny jsou jedny ze starších druhů pavučin. Pavouci vytvářející pavučinové vaky jsou rozšířenější

kresba: Elena Pižanovská, 7. A

a rozmanitější než křížákovití (kteří vytvářejí právě kruhové pavučiny). Pavoukům podobní pavoukocvi s orgány produkujícími pavučinová vlákna se objevili v devonu někdy před 386 miliony lety, ale těmto živočichům chyběly snovací bradavky. První pavouci byli nalezeni v horninách z karbonu, přičemž pocházejí z období před 318 až 299 miliony lety a jsou velmi podobní nejprimitivnějšímu žijícímu podřádu, sklípkošům. Nejvýznamnější skupiny moderních pavouků, sklípkaní a dvouplicní.

Pavouci se živí převážně hmyzem, i když několik velkých druhů loví i drobné savce, ptáky a plazy. K lovení kořisti pavouci využívají různé strategie: chytají ji do lepkavých pavučin; vrhají na ni lepkavá vlákna; napodobují ji, aby je neodhalila; nebo ji uženou. Většina z nich kořist odhaluje pomocí vibrací, ale aktivní lovci mají dobrý zrak. Lovci z rodu Portia vykazují znaky inteligentního chování při výběru taktiky lovu a ve schopnosti vytvářet nové. Střeva pavouků jsou příliš úzká na to, aby mohla přijímat pevnou potravu, a proto ji rozmělnují trávicími enzymy a drtí ji makadly, protože nemají pravé čelisti.

Samečci na sebe upozorňují různými namlouvacími rituály, aby je samičky nesežraly. Samečci většiny druhů přežívají několik páření a umírají z jiných příčin, než že by je sežrala sami-

ce. Samičky z pavučinových vláken vytvářejí kokony na vejíčka, z nichž každý může obsahovat až stovky vajíček. Samičky mnoha druhů se starají o svá mláďata, například tak, že je nosí s sebou či se s nimi dělí o potravu. Malá část druhů je sociální a vytváří společné pavučiny. Sociální chování sahá od opatrné tolerance až ke společnému lovení a sdílení potravy. Ačkoliv se většina pavouků dožívá maximálně dvou let, sklípkaní se v zajetí mohou dožít až 25 let.

I když jed některých druhů je pro člověka nebezpečný, vědci zkoumají potenciální využití pavučinového jedu v lékařství a v zemědělství (jako pesticid neznečišťující prostředí). Pavučí vlákno představuje lepší kombinaci lehkosti, síly a pružnosti než umělé materiály, a vědci zkoušeli vložit geny produkující tato vlákna do DNA různých savců a rostlin, aby zjistili, zda tyto organismy mohou vlákna vytvářet. Kvůli svému rozmanitému chování se pavouci stali v umění a mytologii symbolem trpělivosti, krutosti a kreativity.

Matyáš Dragoun, 8. A

Pro bystré hlavičky

Kdo bez štětce a bez barev obarví nám pestře les?

Kolik udělá vrabec kroků za sto roků?

Běžím, běžím, nemám dech. Přitom ležím na zádech.

Kdo jsem?

Do šatu mě nabíráš, pak přede mnou zavíráš, v teple pro mne slzí oči, vše se za mnou venku točí, beru z hlavy klobouky, nepouštěj mne do mouky.

Kdo jsem?

Dominika Suková, 7. A
(podzim, aní jeden, řeka, vítr)

SPORT

Jsme Válečníci

Pouze třem školám z celé ČR se zatím podařilo protláčit do všech čtyřech ročníků celostátní basketbalové soutěže pro žáky 1. stupně základních škol – Jr. NBA. A nás může těšit, že mezi touto trojicí je i Tylovka!

Draft v nádherném prostředí pražské haly „Královka“ k nám byl tentokrát příznivý. Po spíše méně atraktivních týmech Memphiských Grizzlies (2x) a Sítářech z Brooklynu budeme letos oblékat dresy týmu Golden State Warriors, kteří patří v posledních letech k nejuzší špičce „opravdové“ NBA.

Tým Golden State Warriors hrával svá utkání v Oaklandu (okrajová část San Francisca). Nyní se tým stěhuje přímo do jednoho z nejhezčích měst USA – San Francisca do nové nádherné haly Oracle. Jeden ze symbolů San Francisca – most Golden Gate – je ostatně i v logu týmu a my ho budeme mít na dresech. V loňské sezóně prohrál tento tým pod vedením jednoho z nejlepších hráčů světa Stephena Curryho až ve finále s Toronto Raptors.

Budeme se tedy těšit, jaký výsledek zvládne náš tým a zda se třeba svým dospělým kolegům vyrovná a také nahlédne do finálové brány.

NAŠE VÝSLEDKY V HISTORII:

2016	1. ročník Memphis Grizzlies	1. místo
2017	2. ročník Memphis Grizzlies	5. místo v Divizi
2018	3. ročník Brooklyn Nets	omifinále (9. místo)
2019	4. ročník Golden State Warriors	???

Start na výbornou

A ve středu 9. 10. vše odstartovalo. Písecká sportovní hala byla prvním místem v rámci celé ČR, kde úvodním rozskokem mezi domácími Warriors (Tylovka) a Suns (ZŠ Preštice) začal 4. ročník této čím dál populárnější soutěže. A náš tým po celý den dokazoval, že by rád krásným dresům Válečníků nedělal ostudu. Ve všech třech utkáních celkem s přehledem zvítězil a rázně tak nakročil k postupu do playoff mezi 16 nejlepších týmů soutěže. Týmu pomohla i skvělá kulisa, kterou žáci Tylovky svým povzbuzováním v hale vytvořili. Za to jim i vyučujícím patří velký dík! Přejme si, ať nastavený trend vydrží i v následujících turnajích ve Švihově a Domažlicích.

DIVIZE C – JIHOZÁPAD

Tým	OÚ
Golden State Warriors/ZŠ J. K. Tyla, Písek	3
Los Angeles Lakers/ZŠ Msgre. B. Staška, Domažlice	3
Los Angeles Clippers/ZŠ Klenčí pod Čerchovem	3
Phoenix Suns/ZŠ J. Hlávky, Preštice	3
Sacramento Kings/ZŠ Švihov	2

Miroslav Janovský

Něco pro zasmání

„Nechci vás strašit, pane učitelé,“ říká Pepíček pedagogovi, „ale tatínek říkal, že jestli nezačnu nosit lepší známky, dostane někdo pěkný výprask.“

Kdy tě škola nejvíce osvítí? Když začne hořet.

Učitel k žákovi: „Kde leží Afrika?“ „Na mapě...“

Co dělá sedmnáct blondýnek před kinem? Čekají, až přijde ještě jedna, protože film je přístupný až od osmnácti.

Potkají se dvě blondýnky a jedna říká druhé: „Když uhádneš, kolik mám laků na nehty, tak ti oba dva dám.“ „Tak jo. Pět?“

Dominika Suková, 7. A

BASKETBALOVÝ TRENAŽÉR

Na školních chodbách se objevily nové herní prvky pro váš aktivní odpočinek o přestávkách. Jsou to basketbalové trenažéry. Užijte si je! Házejte! Hrajte! A radujte se z každého koše, který trefíte! :)

Pravidla:

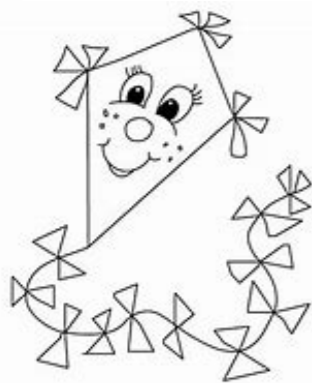
- Proti sobě hrají 2 týmy nebo 2 jednotlivci.
- Hra se spouští vhozením míče do koše. Časový limit pro hru je 60 sekund.
- Míče jsou určeny pouze pro trenažér
- Displej je trvale zapnutý a nastavený, nemanipulujte s ním
- Trenažér se nepřemísťuje
- Trenažér je určen pouze pro basketbal.

LUŠTÍME v němčině

Der Herbst ist da.

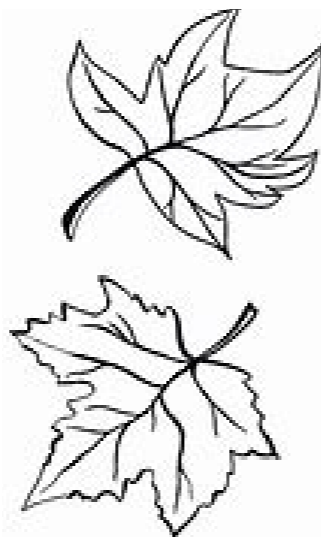
1) Färbe die Bilder und lerne die Sätze: (vybarvi obrázky a nauč se věty)

Der Drache fliegt.

Der Igel sucht Pilze und Äpfel.

Die Blätter fallen.

2) Verbinde Bilder mit Vokabeln: (spoj obrázky s německými slovíčky)

- Der Regenschirm
- die Wolke
- der Regen
- die Blätter
- der Kürbis
- die Tasse
- der Tee
- der Pilz
- der Igel

- das Spinnennetz
- die Mütze
- die Spinne
- die Gummistiefel

3) Zu welchem Bild passen die Sätze? (přiřaď věty k obrázkům)

- Es regnet.
- Der Wind weht.
- Er hat eine Regenjacke an.
- Die Blätter fallen.
- Er hat einen Regenschirm.
- Der Wind weht.
- Er hat Gummistiefel an.

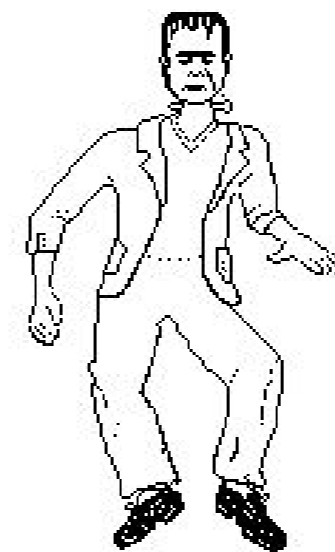
LUŠTÍME v angličtině

Very Tricky Halloween Word Search


```

a n c l c l m g y r p z m c h
x a c g n i n e t h g i r f u
i v d r a c u l a n b c s w l
i a y s s k e l e t o n e a b
o m r p c a l d r o n r i s m
w p a i c o b h t i e y m p z
i i c d w a a s r w s x m o o
t r s e m u t s o c s p u o m
c e e r n s f l k f h f m k b
h n b t o f f b c r e e p y i
a i e h s w s n i l b o g d e
z d g g c n x b r o o m o o n
t c a i l w o s t i r i p s a
p t m n i p u m p k i n z u i
b l a c k x o k a x m e m d p
    
```


bat	ghosts	scary
black	goblins	skeleton
bones	halloween	spider
broom	haunted	spirits
caldron	monster	spooky
cat	moon	trick or treat
costumes	mummies	vampire
creepy	night	werewolf
dracula	owl	witch
frightening	pumpkin	zombie

©1998 The Kid's Domain www.kidsdomain.com
free for non-profit use

Z NAŠICH MATERSKÝCH ŠKOL

Křesťanská MŠ

Loučení s minulým školním rokem

VÝLET NA MEHELNÍK

Děti z Křesťanské mateřské školy se ve čtvrtek 30. května vydaly se svými učitelkami do píseckých lesů. S naší školkou jezdíme na výlety především do nejbližšího okolí Písku, neboť se nám zdá důležité poznat naše krásné město a krajinu kolem něj. Je zde mnoho skvělých možností, kam se vydat. Často nás překvapuje, že děti se svými rodiči cestují po celé republice i do zahraničí, ale nikdy se nevypraví třeba na Jarník či Mehelník.

Proto jsme pro děti uspořádali výstup na nejvyšší vrchol Píseckých hor. Již dva dny předem jsme si ve školce vyprávěli pohádku O krásné Matyldě a loupeživém rytíři Kleofášovi z Mehelníku. Pak se nám ve školce objevil na kůře psaný dopis od lesního skřítky Pimona. V den výletu, poté, co nás autobus přiblížil k rozcestí u Dobré vody, jsme se v dopisu dočetli, že máme cestou splnit šest úkolů a možná nás bude čekat na vrcholu

Mehelníku překvapení.

Naše trasa vedla přes Malou brašnu, Velkou brašnu na vrch Mehelník. Dětem se podařilo všechny úkoly cestou splnit, takže nás již čekalo jen vrcholové hledání Pimonovy sluje a loupežnického stolu. Děti byly úžasné šikovné, proto je na loupežnickém stole čekala odměna. Pohádková kuchařka Matylda pro děti upekla výborné povídkové buchty. Skřítek Pimon každému dítěti daroval lízátko a hlavně památeční medaili na krk s obrázkem cesty a textem „Výstup na horu Mehelník“.

Všechny děti, i ty úplně nejmladší, zvládly celou dlouhou cestu na kopeček a také zpáteční cestu z kopce až k rozcestí U srdce, kde už na nás čekal pan řidič s autobusem. Děti i paní učitelky byly po návratu z výletu docela unavené, ale všichni byli nadšení z dopoledne krásně prožitého v pohádkových píseckých lesích.

SETKÁNÍ SE PSEM VE ŠKOLCE

V červnu zažily děti z KMS hezkou akci, kterou pro ně připravila společnost Kynologický servis. Pracovnice této společnosti přijela do školky se svým psím svěřencem. Děti se na zahradě dozvěděly spoustu zajímavostí

o psech, jejich životě a jejich chování. Všechny děti mohly k pejskovi přijít a zkusily si ho správným způsobem pohladit.

Především děti získaly poučení o tom, jak se ke psům správně chovat. Dozvěděly se, co dělat a co nedělat, pokud se setkají s volně puštěným psem. Všechny znalosti si také prakticky vyzkoušely.

Návštěva byla pro děti velmi zajímavá a poučná

ROZLOUČENÍ S PŘEDŠKOLÁKY

Jako každoročně na konci června se i v minulém školním roce děti loučily se školkou. Rozloučení s dětmi, které školku opouští, probíhá již tradičně formou zahradní slavnosti pro děti a jejich rodiny.

Nejprve se rodičům, prarodičům i sourozencům představilo loňských 12 předškoláků. Všichni byli oblečeni do červených triček s logem školky a se jmény dětí. S každým se paní učitelky rozloučily a obdarovaly ho dárkem na památku.

Poté se všem přítomným představili předškoláci z minulého školního roku, tedy letošní prvňáčci, které vždy na tuto akci také zveme. Jak představení předškoláků, tak prvňáčků provázal velký potlesk všech dětí i dospělých.

Poté už nastal čas na společné soutěžení dětí a rodičů na deseti stanovištích na zahradě školky. Díky studentům z Domova mládeže a je-

jich vychovatelkám, kteří nám s akcí pomáhali, byla všechna stanoviště dobře zajištěna. Kdo získal na všech stanovištích razítka na kartičku, mohl si dojít vyzvednout několik drobných odměn podle vlastního výběru. Během soutěžení i po něm se všichni průběžně občerstvovali z bohatého rautu, který připravili společnými silami všichni rodiče.

Celé odpoledne bylo zakončeno podvečerním opékáním buřtů a povídáním u ohýnku. Rodičům ani dětem se nechtělo domů, ale ve školce mohli zůstat s paními učitelkami pouze předškoláci, pro které ještě slavnost nekončila. Následovalo totiž přespávání ve školce. Pro děti to byl velmi zajímavý zážitek, všichni byli spokojeni. Když si rodiče druhý den odpoledne děti vyzvedávali, bylo co vyprávět.

NOVÝ ŠKOLNÍ ROK V KMS

Prázdniny utekly velmi rychle a opět začal nový školní rok. Do obou tříd v KMS přišly nové děti, takže začátek roku znamenal hlavně seznamování se školkou a poznávání nových kamarádů. V letošním roce se docela rychle povedlo začlenit všechny, i ty nejmenší děti, skoro bez pláče. Brzy se také nováčci seznámili se zaměstnanci školky. Paní kuchařky jsme dokonce zašly navštívit do kuchyně. Děti tak mohly vidět, kde jim naše

milé paní kuchařky vaří a připravují všechny dobroty, které máme k obědu i ke svačinám.

Starší děti začaly v září chodit na plavání. Děti čeká deset lekcí s výbornými plavčičkami, zřejmě i proto se do bazénu vždycky kluci i holky těší. Už se všichni seznámili s malým bazénkem, naučili se ponořit a dýchat do vody a většina dětí se nebála ani ve velkém bazénu. Mnohé děti dokonce do velkého bazénu i samy skáčou. V listopadu jistě z většiny dětí budou plavci, kteří se vody nebojí.

V polovině září přijelo do školky divadlo Zvoneček s pohádkou O Koblížkovi. Herečky z tohoto oblíbeného divadélka to s dětmi opravdu umí. Kluci i holky ze školky mají „Zvoneček“ moc rádi a vždycky se těší, jakou pohádku kouzelná babička ze svého klubička tentokrát vymotá.

ŘÍJNOVÝ VÝLET DO LESA

Začátkem října jsme se vypravili na společný výlet s dětmi ze třídy Koťat z 9. MŠ. Autobus nás dovezl k Vodákovi, odkud se třída Koťat vypravila na vycházku lesem směrem k Honzíčkovi. Cestou děti sbíraly různé přírodniny do košíčků a do batůžku, ve školce pak s nimi budou dále pracovat, určitě vyrobí krásné výrobky na výzdobu své třídy.

Děti ze Sluníček a Hvězdiček pokračovaly až na Živec, odkud jsme se vypravili k Vyhliďce píseckých lesníků. Tam jsme si dali svačinu, proběhli se po lese a také jsme si naplnili batůžky barevnými listy a šiškami. Dále jsme putovali zpět kolem rozhledny Jarník a přes Sedlo pod Srní homolí opět až k Živci.

Paní učitelky byly překvapené, jak i nejmenší, čerstvě tříleté děti, krásně šlapaly a zvládly celou cestu.

Jsmo rádi, že spojení 9. MŠ a KMS není pouze na papíře, ale že se začíná rozvíjet i spolupráce mezi třídami a učitelkami. Tento společný výlet byl takovou první „vlastovkou“, do budoucna plánujeme další společné akce, kdy už budeme mít i více shodného programu. Školní vzdělávací program KMS se jmenuje „Tvoříme mosty“, a právě tyto společné aktivity pomáhají dětem i dospělým budovat pomyslné mosty mezi sebou.

Bc. Helena Lenka Kučerová

Střípky z 9. MŠ

BUŘTOBRANÍ

Opékání buřtů u Sulana se konalo 11. 9. 2019 se třídou Slůňat a Štěňat, při příležitosti seznámení dětí navzájem a vytváření kamarádských vztahů.

Všichni jsme vyrazili z mateřské školy po 8. hodině ráno a vydali jsme se procházkou kolem řeky k Sulanovi, kde pro nás bylo připraveno občerstvení. Dětem ze Slůňat paní učitelky opékaly jejich špekáčky. Předškoláci si své buřtíky opékali u ohniště samostatně. Všichni jsme si na buřtíku pochutnali a poté jsme ještě doplnili tekutiny malinovou.

Děti si následně mohly užít krásných dvou hřišť, které Sulan poskytuje. Využili jsme několik houpaček, pískoviště, prolézačky, a především jsme měli možnost vyzkoušet indiánský tenis, který se stal velmi oblíbenou zábavou.

Poté jsme se rozloučili a vrátili zpět do školky. Všem se nám opékání buřtíků moc líbilo a těšíme se na další společný výlet.

„POTÁPKY“ SE UČÍ PLAVAT

Třída Štěňat a Kořátek navštěvuje plavecký stadion v Písku. Děti se mohly těšit na 10 lekcí plavání. Při úvodní hodině byly děti seznámeny s pravidly. Na výcviku je kladen důraz na dechová cvičení s nábivkem plavání a potápění. Vše je pro děti připraveno velmi zábavným stylem a doplněno

o různé hry, které pro děti připravují vyškolené plavčice.

Název oddílu si děti ze třídy Štěňat vybraly „Potápky“ a zvoláním pokřiku vždy končí hodinu plavání. Děti první hodina velmi nadchla a už se těší na další lekci.

PODZIM U KOŘÁTKŮ

Děti ze třídy Kořátek podnikají dlouhé procházky do přírody a vychutnávají si krásy, které nám nabízejí podzimní měsíce. Během procházky sbírají nespočet přírodního materiálu, ze kterého vytvářejí výzdobu ve třídě. Z přírodnin si také vyrábějí dárky pro radost.

POHÁDKA Z PAŘEZOVÉ CHALOUPKY

Děti ze třídy Štěňat a Kořátek společně vyrazily na divadelní představení Fráni Šrámka v Písku. Během představení herci navazovali kontakt s dětmi a díky tomu si udrželi pozornost po celou dobu představení. Křemílek a Vochomůrka ztvárnili hned několik pohádek. Děti si mohly zazpívat i několik krátkých písniček a největší ohlas sklidil „rapující vlk“, který pobavil nejen děti. Všichni

herci byli od dětí odměněni velkým potleskem.

VÝSTAVA „GÓÓÓL“

Děti ze Štěňat měly možnost vyzkoušet si na vlastní kůži, jaké je to být velkým fotbalovým hrdinou. Během výstavy byly seznámeny s historií fotbalu. Poté si na jednotlivých stanovištích vyzkoušeli potřebné dovednosti, který fotbalový hrdina musí ovládat. Fotbalový „trenér“ prověřil jejich výkon, přesnost, soustředěnost. Na závěr byly děti rozděleny do týmu po třech a čekalo je velké utkání o mistrovský pohár. Děti si vymyslely názvy svých týmů (např. Fialky, Česká republika atd.) Děti na konci výstavy měly možnost se opětovně vrátit ke všem stanovištím a ještě potrénovat.

Všem se nám výstava líbila. Celá výstava byla pro děti velmi atraktivně zpracována. Už se těšíme na další výstavu, kterou ve Sladovně navštívíme.

Bc. Olga Bartošová

Zprávy z 5. MŠ

Dva měsíce prázdnin utekly jako voda a už jsme zase všichni v naší školičce. Z někoho už je otrelý předškoláček, ale někdo se drží za maminky nohu a ne a ne se odhodlat vejít do nového prostředí. Září je pro nové děti ze třídy Kuřátek velkou změnou, poprvé od maminek, ranní slzičky, noví kamarádi, nové tváře. S velkou trpělivostí se snažíme našim malým „Kuřátkům“ ukázat, že ve školce je to prima a že si tu s námi užijí spoustu legrace a naučí mnoho nového. Chodíme si hrát na zahradu, začínáme pomalu hrát pohybové hry, zpíváme písničky, učíme se samostatnosti při oblékání a stolování. Je toho opravdu hodně, co musí takové malé „Kuřátko“ zvládnout v prvních dnech. Ale všichni se snažíme jim tyto nové dny ulehčit. Po pár dnech se zdá, že už se všichni do školičky těší, s maminkami se loučí bez slziček a pokud se někomu přes den zasteskne, máme připravené objetí, pohlazení a pochopení. A vyplácí se to, z uplakaných „Kuřátek“ se stávají kamarádi, uličníci a těšíme se na každý nový den :-)

Vendula Rynešová

VÝLET ZA ZVÍRÁTKY DO MAKOVA

S novým školním rokem v 5. mateřské škole nastává velké těšení, které předchází každému společnému výletu. Jde-li o výlet autobusem, je těšení dvojnásobné. A na co se vlastně těšíme?

Naším cílem je Záchraná stanice v Makově. Dlouho dopředu jsme si připravovali batůžky se vším potřeb-

ným, abychom na nic nezapomněli a povídali jsme si o tom, co nás vlastně čeká. A byl tu očekávaný den „D“. Ráno 7. října jsme se probudili do pěkného podzimního počasí a s rozžárenou náladou jsme se rozjeli do Makova. Cesta nám rychle uběhla.

Hned po příjezdu na místo nás čekal pan školník u rozpaleného ohniště s připravenými špekáčky. U ohně jsme se při opékání příjemně zahřáli a po výborné hostině jsme se rozběhli do blízkého lesíka, kde jsme sbírali kaštiny a žaludy pro zvířátka, abychom tak pomohli ošetřovatelům s přikrmováním zvěře v zimních měsících. Po úspěšném sběru jsme se vydali pozdravit ptáky a zvířata. Zde nás přivítala paní ošetřovatelka, která nám řekla spoustu zajímavostí a odpověděla nám na různé otázky. U některých jsme se zdrželi jen chvíli, ale některá zvířata a ptáci nás tak zaujali, že jsme od nich nemohli odtrhnout oči. Obezřetné vydry, sovy sněžné, skotačivé veverky a vznešené srnky byly opravdu našimi favority.

Na závěr našeho pobytu v Makově jsme si ještě pochutnali na dobrotkách od maminky, se všemi jsme se rozloučili a hurá domů. Výlet se nám moc líbil, a po celý rok budeme mít zase na co vzpomínat. A pokud se nám zasteskne, můžeme se podívat na YouTube, kde můžeme sledovat zpětný záznam online přenosu z webkamer.

Martina Maturová

„KOBLIŽEK“ VE ŠKOLCE

Děti z celé naší školičky se moc těšily na návštěvu divadélka Zvoneček, které je u nás velmi oblíbené. Tentokrát přijelo s pohádkou „O Koblížkovi“.

Děti soustředěně sledovaly děj, držely palce Koblížkovi, aby unikl mlsným zvířátkům, a s napětím čekaly na chvíli, kdy se objeví chytrá liška.

Představení bylo opět plné písniček i humoru. Skvělý výkon obou hereček byl odměněn velkým potleskem. Celé dopoledne bylo mezi dětmi slyšet, jak si o pohádce povídají a zpívají si: „Já Koblížek, Koblížek, na másle smažený“.

Slíbili jsme si, že si Koblížka brzy nakreslíme, vyrobíme si masky a na pohádku si zahrajeme. A znáte děti, ty už si začaly rozdělovat role...

Ivana Němcová

UŽ JE TU PODZIM

Děti ze Sluníčků z 5. MŠ se vydaly na procházku, aby našly stopy, které za sebou zanechal skřítek Podzimníček. O jeho čarování víme z pohádek. Cestou jsme si nasbírali přírodniny, ze kterých budeme kouzlit, jako ten náš skřítek.

Anna Vyhliďková

Naše školka v novém kabátě – 11. MŠ

Po několika letech došlo na rekonstrukci naší 11. MŠ, která má za výsledek výměnu oken, střechy, zateplení, fasádu a spousty dalšího v interiéru školky.

Cílem bylo zlepšení podmínek a zázemí pro předškolní výuku, zvýšení bezpečnosti provozu. Eliminaci stále narůstajících nákladů na opravy. V neposlední řadě zvýšení estetické stránky objektu. Celá akce se zvládla díky firmě VAKUSTAV, která dodržela termín a předání budovy tříd, děti mohly nastoupit 2. 9. 2019 do mateřské školy a zahájit nový školní rok. Díky skvělému týmu zaměstnanců školky se mohla školka otevřít. A děti a rodiče nadále pokračují ve skvělé trpělivosti v pokračování rekonstrukce. Těšíme se na úplné dokončení objektu a i revitalizace zahrady.

Loučení, loučení... Což je to těžká věc... Se zpívá v jedné písničce. Školní rok 2018-2019 uplynul jako voda a s jeho koncem přišlo i loučení s předškoláky. Rozloučení se odehrálo v dopoledních hodinách na zahradě MŠ. Zahrada byla slavnostně vyzdobena, o dobrůtky pro děti se postarala paní kuchařka s maminkami. Naši předškoláci nastupovali ve žlutých tričkách s obrázkem. Každý předškolák prošel slavobránou vyzdobenou květinami, dál kráčel po červeném

koberci. Tam už čekaly na děti paní učitelky, které předškolákům popřály mnoho úspěchů ve škole a předali jim dárečky na památku. Tohoto svátečního dne se zúčastnil i sám pan ředitel Pavel Koc, který také popřál budoucím prvňáčkům dobré výsledky ve škole.

Loučily se všechny děti z celé školky. Ti nejmenší zaspívali, zatancovali a ztvárnili roztomilou písničku „Maková panenka“. Poté zazněla píseň „Když jsem já šel tou Putimskou branou“, kterou předzpívali dva chlapci, co měli na zádech školní aktovku a v závěru děti zpívaly společně. Tento den se našim předškolákům vydařil. Vždyť byl také zalitý sluncem.

Podzimní dny si začínáme užívat v okolí MŠ, stromy opadávají, dary přírody se množí a my společně vytváříme radost a smích pro děti. Učíme se nové věci a protahujeme těla,

jak se patří. Starší děti nastoupily na předplavecký výcvik, moc je to baví a těší.

Jana Bednarčík

TYLÁČEK – ČTVRTLETNÍK ŽÁKŮ, RODIČŮ, UČITELŮ A PŘÁTEL ZŠ J. K. TYLA A MŠ PÍSEK

Vedení redakce:

Mgr. Eva Laksarová,
Mgr. Jiří Červenka

Grafická úprava a počítačová sazba:

Jiří Pobřísko

Fotografická spolupráce:

Jaromír Hladký ml.

Redakční rada:

Samuel Štěpánek, 5. B Nikolas Štěpánek, 5. B
Sebastian Štěpánek, 6. C Jakub Staffa, 6. D
Dominika Suková, 7. A Zdeňka Stuchlíková, 7. A
Štěpán Pospíšil, 7. A Nela Vancová, 7. A
Matyáš Dragoun, 8. A Prokop Vovesný, 8. B
Richard Staněk, 9. B Vít Stoszek, 9. B

Toto číslo bylo předáno do tisku 12. 11. 2019

Počet výtisků: 800

Drobné chyby — redakční šotek Tylda

Tisk: Nová tiskárna Pelhřimov, spol. s. r. o.
Krasíkovická 1787, 393 01 Pelhřimov

Adresa redakce: Tyláček
ZŠ J. K. Tyla
Tylova 2391
397 01 Písek

telefon: 382215104/129

e-mail: eva.laksarova@zstylova.cz

Kurz výtvarné tvorby a fotografie

Mezinárodní projekt Erasmus+ (návrh „loga“)

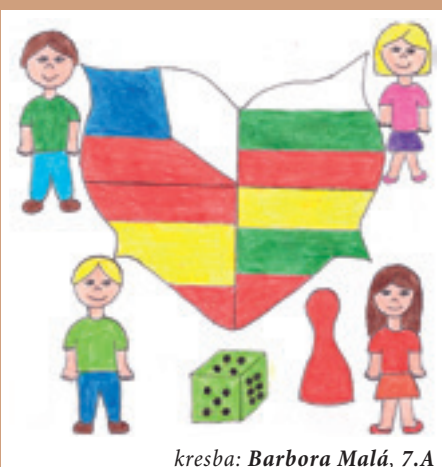
kresba: Františka Kadlčáková, 4.B

kresba: Valerie Hradská, 7.C

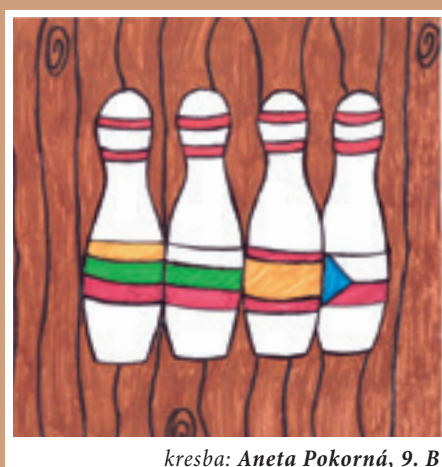
kresba: Jolana Marešová, 7.C

kresba: Barbora Malá, 7.A

kresba: Eliška Matějková, 7.C

kresba: Aneta Pokorná, 9.B

kresba: Karolína Benešová, 9.A

kresba: Dalibor Brabec, 6.B

kresba: Anežka Matějková, 7.C

kresba: Matěj Droppa, 7.A

kresba: Martina Zborníková, 6.A

kresba: Natálie Manová, 9.C